

سیاست های تغییر سیاستی اصلاح رفاه، بیمه سلامت ملی، و تأمین اجتماعی در ایالات متحده^۱

دنیل بلند^۲ و الکس وادن^۳

ترجمهٔ مسلم قماشلویان^۴ و محمدحسن کریمیان^۵

چکیده

کتابی که ترجمهٔ مقدمهٔ آن را پیش‌رو دارید، با تمرکز بر سه نمونه اصلاحات سیاستی در آمریکا (اصلاح رفاه ۱۹۹۶، قانون بیمه سلامت ملی ۲۰۰۳ و خصوصی سازی تأمین اجتماعی ۲۰۰۵) تلاش می‌کند سازوکارهای متنوع و مؤثر بر سیاست‌گذاری اجتماعی دولت فدرال در آن کشور را نشان دهد. این مقدمه با معرفی مفاهیمی مهم در حوزه نهادگرایی تاریخی و تغییرات نهادی، ما را با ابزارهای تحلیلی در اختیار محققان آشنا می‌سازد. آنها به جای اینکه بر یک مورد متمرکز شوند، برای اینکه ارزش افزودهٔ چارچوب‌شان را از این سر به آن سر رخدادهای سیاسی و حوزه‌های سیاست‌گذاری نشان دهند، این کار را بر روی سه حوزه سیاست‌گذاری انجام می‌دهند. در واقع، مقایسهٔ سیستماتیک این سه نمونه به آنها اجازه می‌دهد که ارزش افزودهٔ چارچوب‌شان را با پرداختن به مسائل تجربی متفاوت آزمون کنند. آنچه آنان اینجا در مورد آن بحث می‌کنند، نمونه‌هایی هستند که از نظر خروجی‌های سیاستی‌شان و منطق‌های سیاسی‌شان متمایز هستند؛ اما در درون یک محیط اصلی عمل می‌کنند (حکومت آمریکا). در رابطه با انتخاب این سه حوزه سیاست‌گذاری، آنها در میان بزرگ‌ترین‌ها و بیش از همه بحث‌شده‌ها در درون دولت رفاه فدرال هستند که به آنان این اجازه را می‌دهد به جای تمرکز واحد بر یک برنامه، در ادبیات عمومی دربارهٔ سیاست‌گذاری اجتماعی آمریکا مشارکت کنند. نهایتاً، اگرچه رویکرد آنان عمدتاً قیاسی است، چارچوب منسجم پیشنهادی‌شان مبتنی بر مشاهدات تجربی‌ای است که از خلال تحلیل مبسوط این سه نمونه انجام می‌دهند که سه الگوی متمایز تغییر سیاست‌گذاری را روشن می‌کند و آنها را برای تبیین آن به چالش می‌کشد.

واژگان کلیدی: نهادگرایی تاریخی، ایده‌ها، تملک موضوع، تغییر سیاست

۱. این متن ترجمه‌ای است از: Daniel Béland and Alex Waddan, "Introduction," in *The Politics of Policy Change: Welfare, Medicare, and Social Security Reform in the United States*, American Governance and Public Policy Series (Washington, DC: Georgetown University Press, 2012), 1–23

کتاب مذکور با تمرکز بر سه نمونه اصلاحات سیاستی در آمریکا (اصلاح رفاه ۱۹۹۶، قانون بیمه سلامت ملی ۲۰۰۳، خصوصی سازی تأمین اجتماعی ۲۰۰۵) تلاش می‌کند سازوکارهای متنوع و مؤثر بر سیاست‌گذاری اجتماعی دولت فدرال در آن کشور را نشان دهد. مقدمه‌ای که ترجمهٔ آن را پیش‌رو دارید، با معرفی مفاهیمی مهم در حوزه نهادگرایی تاریخی و تغییرات نهادی ما را با ابزارهای تحلیلی در اختیار محققان آشنا می‌سازد.

۲. مدیر انستیتوی مک‌گیل در مطالعات کانادا

۳. دانشیار سیاست و سیاست خارجی آمریکا در دانشگاه لستر

۴. دانشجوی دکتری انسان‌شناسی اجتماعی، انستیتو انسان‌شناسی اجتماعی دانشگاه برن، سوییس (مترجم مسئول)

moslem.ghomashlouyan@anthro.unibe.ch

۵. کارشناسی ارشد پژوهشگری اجتماعی، دانشگاه شهید بهشتی mhkarimians@gmail.com

از زمان معامله جدید (نیو دیل)^۱ تاکنون، سیاست‌گذاری اجتماعی^۲ جنبه‌ای کلیدی و مناقشه‌برانگیز از سیاست فدرال باقی مانده است. گستره فراخ برنامه‌های کلان فدرال که از دهه ۱۹۳۰ تاکنون تدوین شده‌اند، سیاست‌گذاران را وادار می‌کنند مجدداً سراغ این برنامه‌ها بروند؛ زیرا این برنامه‌ها برای زندگی اجتماعی و اقتصادی آمریکا بسیار حیاتی و مهم‌اند. بنابراین، تحولات سیاست اجتماعی اثر مستقیمی بر سیاست آمریکا دارد؛ چراکه بازیگران سیاسی مجبورند خودشان را له یا علیه یک برنامه خاص قرار دهند.

امروزه برنامه‌هایی نظیر بیمه سلامت ملی (مدیکر)^۳ و تأمین اجتماعی^۴ که بار مالی و سیاسی عظیمی دارند، مورد بررسی عمیق قرار گرفته و چشم‌انداز بلندمدت آنها اختلاف نظر زیادی را ایجاد کرده است. همانند بحث پوشش همگانی بیمه^۵، این برنامه‌ها نیز افراد، ذی‌نفعان^۶، و سیاسیون را به گروه‌های مختلفی تقسیم می‌کنند. جالب است که تا حدی به این خاطر که الزامات برای کنترل هزینه و تلاش‌ها برای بهبود مراقبت‌های اجتماعی در یک بافتار اقتصادی و اجتماعی در حال تغییر در تضاد با یکدیگر قرار می‌گیرند، در ایالات متحده به‌مانند سایر کشورهای پیشرفته، سیاست معاصر در خصوص اصلاح سیاست‌گذاری اجتماعی جنبه‌های مختلف و متناقضی دارد؛ همان‌گونه که بحث‌های ۲۰۱۰-۲۰۰۹ بر سر بهداشت و درمان این را نشان داد.^۷

با در نظر گرفتن میزان کسری بودجه فدرال و بدهی انباشته‌ای که ایالات متحده با آن روبه‌رو است، چنین الگوهای متناقضی احتمالاً ویژگی اصلی سیاست فدرال در سال‌های پیش‌رو باقی خواهند ماند. انتخاب باراک اوباما به ریاست جمهوری در سال ۲۰۰۸ هم‌زمان با رکود گسترده و پایدار اقتصادی این چالش‌ها را تشدید کرد؛ چراکه حامیان دست‌چپی رئیس‌جمهور برای گسترش مراقبت‌های اجتماعی برای آمریکایی‌هایی که به آنها نیاز داشتند، خواستار اقدام متهورانه شدند. این در حالی بود که محافظه‌کاران معترض شدند که کشور به‌وضوح از پس مخارج اضافی در برنامه‌های اجتماعی برنمی‌آید، و علاوه بر آن، بزرگ کردن دولت رفاه فدرال از بنیان پاسخی نادرست به مشکلاتی است

1- New Deal

2- Social Policy

3- Medicare

4- Social Security

5- Universal health coverage

6- Interests groups

7- Christopher Howard, *The Welfare State Nobody Knows: Debunking Myths about US Social Policy* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2006); Jill Quadagno and Debra Street, "Recent Trends in US Social Welfare Policy: Minor Retrenchment or Major Transformation?," *Research on Aging* 28, no. 3 (2006): 303-16.

که کشور با آن روبه‌روست. با این حال، مهم‌تر اینکه این دسته از بحث‌ها و منازعات به‌هیچ‌وجه در سیاست آمریکا تازه نیستند و نگاهی به رخدادهای مربوط به سیاست‌گذاری در گذشته می‌تواند بینش‌هایی در باب سیاست معاصر تغییر سیاست‌گذاری اجتماعی فدرال^۱ به‌دست دهد.

با کمک‌گرفتن از ادبیات دانشگاهی بین‌الملل در مورد شرایط و منابع تغییر سیاست‌گذاری در جوامع پیشرفته، این کتاب سه حوزه اصلی سیاست فدرال را مقایسه می‌کند و تضادهای آن را نشان می‌دهد: رفاه^۲، بیمه سلامت ملی، و تأمین اجتماعی. هدف اصلی این مطالعه افزایش فهم ما از سیاست‌های تغییر سیاست‌گذاری در سیاست فدرال معاصر است. ما استدلال می‌کنیم که حین تبیین رخدادهای ملموس در تغییر سیاست‌گذاری از جمله تغییرات رشدیابنده^۳ [در نسبت با تغییرات دفعی و ناگهانی، م.ا.]، توجه ویژه به ایده‌ها بسیار اهمیت دارد. با این همه، واضح است که استدلال کتاب این نیست که گفته شود «ایده‌ها مهم هستند». به جای آن، این مطالعه یک چارچوب ترکیبی ایده‌ای و نهادی را معرفی می‌کند تا در نسبت با فرم‌های مشخص تغییر سیاست‌گذاری و دیگر عوامل علی بالقوه مانند نهادها و تملک موضوع^۴ بتواند اینکه چطور ایده‌ها مهم هستند را کنکاش کند.^۵ برای نشان دادن ارزش افزوده این چارچوب، کتاب بر سه مورد اصلاح (یا تلاش برای اصلاح) سیاست‌گذاری اجتماعی متمرکز می‌شود که در دوران ریاست‌جمهوری بیل کلینتون و جرج دابلیو بوش به وقوع پیوستند.^۶

۲. نهادها

از منظری تحلیلی، نقطه شروع کتاب ما نهادگرایی تاریخی است. این رویکرد، با ارجاع به «قواعد بازی» حک شده در تاریخ که رفتار افراد و بازیگران جمعی را شکل می‌دهد، ناظر به تأثیرات سیاسی نهادهای

1. Contemporary politics of federal social policy change

2. Welfare

3. Incremental

4. Issue ownership

5. Daniel Béland and Robert Henry Cox, eds., *Ideas and Politics in Social Science Research* (New York: Oxford University Press, 2011); Alan M. Jacobs, "How Do Ideas Matter? Mental Models and Attention in German Pension Politics," *Comparative Political Studies* 42, no. 2 (2009): 252–79; Jal Mehta, "The Varied Roles of Ideas in Politics: From 'Whether' to 'How,'" in *Ideas and Politics in Social Science Research*, ed. Daniel Béland and Robert Henry Cox (New York: Oxford University Press, 2011), 23–46.

۶ سه پاراگراف انتهایی متن اصلی در اینجا ترجمه نشده‌اند. معرفی مفاهیم حوزه نهادگرایی تاریخی و تغییرات نهادی و آشنایی با ابزارهای تحلیلی این دو محقق هدف ترجمه این متن بوده است. بنابراین، این سه پاراگراف که به بحث در خصوص جزئیات مباحث مطرح شده در فصل‌های بعدی کتاب می‌پردازند، به صورت خلاصه در چکیده‌ای که بر این ترجمه نوشته‌ایم آمده‌اند. به علاوه، خود نویسندگان نیز در قسمت انتهایی این مقدمه مجدداً به این موضوع بازمی‌گردند.

رسمی و غیررسمی سیاسی است.^۱ این نهادها از قواعد قانون اساسی و احزاب سیاسی تا هنجارهای غیررسمی و میراث‌های ملموس سیاست‌گذارانه را شامل می‌شوند.^۲ در ایالات متحده نهادگرایی تاریخی حتی به یک سنت فکری کلی تر مرتبط است که به توسعه سیاسی آمریکا شهرت دارد.^۳

۱. نهادگرایی تاریخی با نهادگرایی سازمانی و نهادگرایی انتخاب عقلانی تفاوت دارد:

John L. Campbell, *Institutional Change and Globalization* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2004); Peter A. Hall and Rosemary C. R. Taylor, "Political Science and the Three Institutionalisms," *Political Studies* 44, no. 5 (1996): 936–57.

برای رویکردی تحلیلی بر این گونه‌شناسی نهادگرایی‌ها، بنگرید به:

Colin Hay and Daniel Wincott, "Structure, Agency and Historical Institutionalism," *Political Studies* 46, no. 5 (1998): 951–57.

بیش از دو دهه، متخصصان همچنین نهادگرایی تاریخی را با رویکرد منبع قدرت که بر نقش سیاست‌های نیروی کار و به‌طور کلی تر، تعصبات حزبی (Partisanship) در تحول دولت رفاه تمرکز می‌کند، جفت‌وجور کرده‌اند:

Evelyne Huber and John D. Stephens, *Development and Crisis of the Welfare State: Parties and Policies in Global Markets* (Chicago: University of Chicago Press, 2001).

گرچه چارچوب ما بر قدرت نیروی کار متمرکز نیست؛ اما اثر تعصبات حزبی را به‌طور مشخص از خلال منظور کردن تملک موضوع در مقام عاملی علی که با فرایندهای ایده‌ای و نهادی کنش متقابل دارد به رسمیت می‌شناسد.

2. Edwin Amenta, *Bold Relief: Institutional Politics and the Origins of Modern Social Policy* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1998); Giuliano Bonoli, *The Politics of Pension Reform: Institutions and Policy Change in Western Europe* (Cambridge: Cambridge University Press, 2000); Campbell, *Institutional Change and Globalization*; Jacob S. Hacker, *The Divided Welfare State: The Battle over Public and Private Social Benefits in the United States* (New York: Cambridge University Press, 2002); Hall and Taylor, "Political Science and the Three Institutionalisms"; Ellen M. Immergut, "The Theoretical Core of the New Institutionalism," *Politics and Society* 26 (1998): 5–34; André Lecours, ed., *New Institutionalism: Theory and Analysis* (Toronto: University of Toronto Press, 2005); Antonia Maioni, *Parting at the Crossroads: The Emergence of Health Insurance in the United States and Canada* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1998); Ann Shola Orloff, *The Politics of Pensions: A Comparative Analysis of Canada, Great Britain and the United States, 1880–1940* (Madison: University of Wisconsin Press, 1993); Karen Orren and Stephen Skowronek, *The Search for American Political Development* (Cambridge: Cambridge University Press, 2004); Paul Pierson, *Dismantling the Welfare State? Reagan, Thatcher, and the Politics of Retrenchment* (New York: Cambridge University Press, 1994); Paul Pierson, "Coping with Permanent Austerity," in *The New Politics of the Welfare State*, ed. Paul Pierson (Oxford: Oxford University Press, 2001), 410–56; Theda Skocpol, *Protecting Soldiers and Mothers: The Political Origins of Social Policy in the United States* (Cambridge, MA: The Belknap Press of the Harvard University Press, 1992); Sven Steinmo, Kathleen Thelen, and Frank Longstreth, eds., *Structuring Politics: Historical Institutionalism in Comparative Analysis* (Cambridge: Cambridge University Press, 1992); Kent R. Weaver and Bert Rockman, eds., *Do Institutions Matter? Government Capabilities in the US and Abroad* (Washington, DC: Brookings Institution Press, 1993).

برای یک نگاه انتقادی کلی به رویکردهای موجود به تحول دولت رفاه، بنگرید به:

Daniel Béland, *Social Security: History and Politics from the New Deal to the Privatization Debate*, rev. ed. (Lawrence: University Press of Kansas, 2007); Daniel Béland, *What Is Social Policy? Understanding the Welfare State* (Cambridge: Polity Press, 2010); John Myles and Jill Quadagno, "Political Theories of the Welfare State," *Social Service Review* 76, no. 1 (2002): 34–57.

3. Orren and Skowronek, *The Search for American Political Development*.

به منظور آنکه فهم ما از سیاست آمریکا بهتر شود، این کتاب به طور مشخص از دو کوشش در نهادگرایی تاریخی کمک می‌گیرد. اول، مانند سایر دانشجویان سیاست آمریکا، از منظری می‌آغازیم که طبق آن نهادهای سیاسی تنگناها و فرصت‌هایی پدید می‌آورند که اغلب در ترکیب با عوامل دیگر، مستقیماً بر رفتار کنشگران سیاسی اثر می‌گذارند؛ برای مثال، در ایالات متحده تفکیک قوا، سیستم نظارت و توازن قوا^۱، و تکه‌تکه‌بودن اقتدار فدرال مرتبط با آن، غالباً توفیق اصلاح‌گران را برای پشتیبانی از تحقق برنامه‌های اجتماعی و اقتصادی خارج از مسیر^۲ دشوار می‌کند^۳ همان‌گونه که با معامله جدید در ایالات متحده روشن شد، اصلاحات خارج از مسیر عظیم و ناگهانی امکان‌پذیر است؛ اما تکه‌تکه‌گی نهادی و نبود دیسیپلین حزبی رسمی^۴ امکان آن را حداقل در شرایط اقتصادی و سیاسی عادی کاهش می‌دهد.^۵ این کتاب چارچوب‌های زیاده از حد جبرگرایانه‌ای که برای پیش‌بینی خروجی‌های سیاست‌گذاری تقریباً فقط بر نهادهای رسمی سیاسی متمرکز می‌شوند^۶ را رد می‌کند؛ اما اثر تکه‌تکه‌گی نهادی و نبود دیسیپلین حزبی رسمی را بر سیاست دولت - رفاه فدرال می‌پذیرد.^۷

1. The system of checks and balances
2. Path-departing
3. Pierson, Dismantling the Welfare State? Reagan, Thatcher, and the Politics of Retrenchment.

۴. دیسیپلین حزبی رسمی بدان سان که نمایندگان احزاب نتوانند در کنگره رأی غیرحزبی بدهند. م.

5. Skocpol, Protecting Soldiers and Mothers: The Political Origins of Social Policy in the United States.

۶. برای مثال:

Sven Steinmo and John Watts, "It's the Institutions, Stupid! Why the United States Can't Pass Comprehensive National Health Insurance," *Journal of Health Politics, Policy and Law* 20, no. 2 (1995): 329-72.

برای یک نقد بنگرید به:

Jacob S. Hacker, *The Road to Nowhere: The Genesis of President Clinton's Plan for Health Security* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1997).

۷. با این‌همه، همان‌گونه که یاکوب هکر و پاول پیرسون به‌شیوه‌ای مجاب‌کننده نشان داده‌اند، در دهه ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰، جمهوری خواهان تلاش کردند که چیزی شبیه به قواعد حزبی را در کنگره‌ی ایالات متحده به‌وجود بیاورند. این امر در نتیجه منجر به سطوح تشدیدشده‌ای از تعصبات حزبی در دو سوی راهرو شد (اشاره‌ای متافوریک به دو حزب اصلی آمریکا، یعنی جمهوری خواهان و دموکرات‌ها در کنگره آمریکا و محل قرار گرفتن اعضای آنها در سمت چپ و راست راهروی وسط دو مجلس آمریکا. م.)

Jacob S. Hacker and Paul Pierson, *Off Center: The Republican Revolution and the Erosion of American Democracy* (New Haven, CT: Yale University Press, 2005); J. H. Aldrich and D. W. Rohde, "The Transition to Republican Rule in the House," *Political Science Quarterly* 112, no. 4 (98 1997): 541-67; R. Fleisher and J. R. Bond, "The Shrinking Middle in the US Congress," *British Journal of Political Science* 34, no. 3 (2004): 429-51; Barbara Sinclair, *Party Wars: Polarization and the Politics of National Policy Making* (Norman: Oklahoma University Press, 2006).

با این‌همه، از نقطه‌نظری نهادی، همان‌گونه که با شکست جمهوری خواهان کنگره برای به صف شدن پشت تلاش‌های رئیس‌جمهور بوش برای اصلاح تأمین اجتماعی در سال ۲۰۰۵ مشهود شد، واضح است که دیسیپلین حزبی رسمی از نهادهای فدرال برکنار باقی می‌ماند. در سراسر این کتاب مفهوم «دولت رفاه» به‌وضوح به انباشت برنامه‌های اجتماعی محوری‌ای اشاره می‌کند که تلاش دارد نابرابری و نامانی اقتصادی را کاهش دهد. برای یک بحث انتقادی سیستماتیک درخصوص مفاهیم «دولت رفاه» و «سیاست‌گذاری اجتماعی» بنگرید به:

Béland, *What Is Social Policy? Understanding the Welfare State.*

دوم، کتاب ما از مفهوم بازخورد سیاست‌گذاری کمک می‌گیرد که اشاره دارد به وزن سیاست‌گذاری‌های قبلاً اعمال‌شده و موانع و فرصت‌های نهادی‌ای که این سیاست‌گذاری‌ها به وجود می‌آورند.^۱ به طور کلی، بازخورد سیاست‌گذاری به این می‌پردازد که برنامه‌های موجود اجتماعی و اقتصادی چگونه می‌توانند تصمیم‌های سیاست‌گذارانه آینده را با متأثر کردن دریافت‌ها و استراتژی‌های سیاست‌گذاران و همچنین، توانایی آنها در ایجاد تغییر سیاست‌گذاری در حوزه‌ای مشخص شکل دهند؛ برای مثال، برنامه‌های اجتماعی عظیم مثل بیمه سلامت ملی و تأمین اجتماعی رأی‌دهندگان زیادی را پدیدآورده‌اند که کنشگران سیاسی باید آنها را نیز در حین تلاش برای اصلاح چنین برنامه‌هایی در نظر بگیرند.^۲ در این کتاب، وفادار به سنت نهادگرایی تاریخی، توجهی سیستماتیک به تأثیرات بازخوردی‌ای که برنامه‌های اجتماعی موجود پدید آورده‌اند داریم، به ویژه رأی‌دهندگان و گروه‌های ذی‌نفعی که در طول زمان ممکن است شکل بگیرند. با این حال، به این نیز اذعان می‌کنیم که نهادهای سیاست‌گذاری (در نمونه ما، برنامه‌های اجتماعی) خودشان را به گونه‌ای خودکار بازتولید نمی‌کنند و اغلب برای نگه‌داشت آنها در طول زمان حمایت و بسیج فعال لازم است.^۳ به همان اندازه با اهمیت، اما کمتر آشکار در بیشتر ادبیات موجود، به نقش بالقوه اثرات بازخوردی منفی توجه داریم؛ مفهومی که به این واقعیت ارجاع می‌دهد که نهادهای سیاست‌گذاری همواره از سازوکارهای خود-بازتولیدی نفع نمی‌برند؛ چراکه برخی از خصوصیات لاینفک آنها می‌تواند باعث تضعیف آنها در طول زمان شود.^۴

1. Jacob S. Hacker, "The Historical Logic of National Health Insurance: Structure and Sequence in the Development of British, Canadian, and US Medical Policy," *Studies in American Political Development* 12 (1998): 57–130; Immergut, "The Theoretical Core of the New Institutionalism"; Orloff, *The Politics of Pensions: A Comparative Analysis of Canada, Great Britain and the United States, 1880–1940*; Pierson, *Dismantling the Welfare State? Reagan, Thatcher, and the Politics of Retrenchment*; Paul Pierson, "Increasing Returns, Path Dependence, and the Study of Politics," *American Political Science Review* 94, no. 2 (2000): 251–67; Steinmo, Thelen, and Longstreth, *Structuring Politics: Historical Institutionalism in Comparative Analysis*; Weaver and Rockman, *Do Institutions Matter? Government Capabilities in the US and Abroad*. \\uc0\\u8220\\{The Historical Logic of National Health Insurance: Structure and Sequence in the Development of British, Canadian, and US Medical Policy, \\uc0\\u8221\\{ \\i\\{Studies in American Political Development} 12 (1998)

2. Andrea Louise Campbell, *How Policies Make Citizens: Senior Political Activism and the American Welfare State* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2003); Pierson, *Dismantling the Welfare State? Reagan, Thatcher, and the Politics of Retrenchment*.

3. James Mahoney and Kathleen Thelen, eds., "Theory of Gradual Institutional Change," in *Explaining Institutional Change: Ambiguity, Agency, and Power* (New York: Cambridge University Press, 2009), 1–37.

4. Kent R. Weaver, "Paths and Forks or Chutes and Ladders: Negative Feedbacks and Policy Regime Change," *Journal of Public Policy* 30, no. 2 (2010): 137–62.

نویسندگانی مانند یاکوب هکر استدلال کرده‌اند که ادعاهای کلیدی نهادگرایی تاریخی در مورد اثر میراث‌های سیاست‌گذاری بر تحول دولت رفاه برای بیمه‌های خصوصی^۱ نیز قابل‌استفاده هستند^۲. از نظر این نویسندگان، طرح‌های خصوصی‌ای که به خوبی تثبیت شده باشند، تنگناها و فرصت‌هایی برای سیاست‌گذاران به وجود می‌آورند که شبیه به آن‌هایی هستند که ریشه در برنامه‌های اجتماعی عمومی دارند. به‌علاوه، طرح‌های خصوصی‌ای که از خلال مشوق‌ها و مقررات فدرال حمایت شده‌اند، می‌توانند به‌گونه‌ای طعنه‌آمیز به‌عنوان مدلی برای اصلاح منافع عمومی به خدمت گرفته شوند^۳. مثال فشار برای حساب سپرده (سرمایه‌گذاری) فردی به‌عنوان بخشی از سیستم تأمین اجتماعی که در فصل ۳ کتاب ما مورد بحث قرار گرفته است، دلیلی برای این ادعا به دست می‌دهد. از این نقطه‌نظر، بسط خدمات خصوصی با تأمین مالی دولت همیشه مانعی در راه اصلاح نیست؛ زیرا در شرایطی خاص، ممکن است انگیزه‌ای برای تغییر سیاست‌گذاری فراهم آورد. همان‌گونه که در این کتاب مشهود است، برای فهم اینکه در داخل دولت رفاه فدرال چه می‌گذرد، مطالعهٔ بازخورد سیاست‌گذاری باید هم بر

1. Private benefits

2. Béland, *Social Security: History and Politics from the New Deal to the Privatization Debate*; Daniel Béland and Jacob S. Hacker, "Ideas, Private Institutions, and American Welfare State 'Exceptionalism': The Case of Health and Old-Age Insurance in the United States, 1915–1965," *International Journal of Social Welfare* 13, no. 1 (2004): 42–54; Hacker, *The Divided Welfare State: The Battle over Public and Private Social Benefits in the United States*.

در دهه‌های اخیر، تعدادی از دیگر متخصصان نیز به‌گونه‌ای سیستماتیک نقش بیمه‌های خصوصی در تحول دولت رفاه را مورد بررسی قرار داده‌اند:

Daniel Béland and Brian Gran, eds., *Public and Private Social Policy: Health and Pensions in a New Era* (Basingstoke, UK: Palgrave Macmillan, 2008); Edward D. Berkowitz and Kim McQuaid, *Creating the Welfare State: The Political Economy of Twentieth-Century Reform* (Westport, CT: Praeger, 1980); Nill Gilbert and Barbara Gilbert, *The Enabling State: Modern Welfare Capitalism in America* (New York: Oxford University Press, 1989); Marie Gottschalk, *The Shadow Welfare State: Labor, Business, and the Politics of Health Care in the United States* (Ithaca, NY: Cornell University Press, 2000); Christopher Howard, *The Hidden Welfare State: Tax Expenditures and Social Policy in the United States* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1997); Christopher Howard and Edward D. Berkowitz, "Extensive but Not Inclusive: Health Care and Pensions in the United States," in *Public and Private Social Policy: Health and Pension Policies in a New Era*, ed. Daniel Béland and Brian Gran (Basingstoke, UK: Palgrave Macmillan, 2008); Jennifer Klein, *For All These Rights: Business, Labor, and the Shaping of America's Public-Private Welfare State* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2003); Jill Quadagno, *The Transformation of Old Age Security: Class and Politics in the American Welfare State* (Chicago: University of Chicago Press, 1988); Beth Stevens, "Blurring the Boundaries: How the Federal Government Has Influenced Welfare Benefits in the Private Sector," in *The Politics of Social Policy in the United States*, ed. Margaret Weir, Ann Shola Orloff, and Theda Skocpol (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1988), 123–48.

3. Jacob S. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States," *American Political Science Review* 98 (2004): 243–60; Steven M. Teles, "The Dialectics of Trust: Ideas, Finance, and Pension Privatization in the US and the UK" (Annual Meeting of the Association for Public Policy Analysis and Management, New York City, 1998).

بیمه‌های خصوصی و هم عمومی متمرکز شود؛^۱ برای مثال، بیمه سلامت ملی بسیاری از آمریکاییان سالخورده‌تر با ادامه پوشش توسط کارفرمای پیشین تکمیل می‌شود. یا اینکه قرارداد اصطلاحاً بیمه درمان تکمیلی^۲ منعقد می‌کند تا کمکی برای پوشش هزینه‌های فرانشیز^۳ و پرداختی‌های مشترک^۴ باشد که در درون برنامه بیمه سلامت ملی قرار داده شده‌اند. در طول زمان، این باعث کاهش فشار برای گسترش بیمه سلامت ملی برای پوشش آن هزینه‌ها شده است.

در ادبیات سیاست‌گذاری اجتماعی، مفهوم بازخورد سیاست‌گذاری برای فهم آنچه پاول پیرسون^۵ «سیاست جدید دولت رفاه» می‌نامد نیز حیاتی است. از نظر پیرسون، «سیاست کاهش هزینه‌ها» جایگزین «سیاست گسترش» که خصیصه دوره پسا جنگ بود، شده است. سیاست جدید واقعیت سیاسی متفاوتی را ایجاد کرده است؛ چراکه تلاش‌های مستقیم و غیرمستقیم برای کنترل بودجه اجتماعی و زدن از برنامه‌های اجتماعی به نام ریاضت اقتصادی ویژگی آن شده است. پیرسون استدلال می‌کند که «دولت رفاه اکنون با یک زمینه ریاضتی روبه‌رو است که در اصل دائمی است»^۶. برعکس، اثرات بازخوردی از برنامه‌های موجود تا حد زیادی گزینه‌های در دسترس کنشگران سیاسی در دوره کاهش هزینه‌ها را شکل داده است. به این معنا که در دوره پسا جنگ، برنامه‌های اجتماعی جدید- و گسترش آنهایی که موجود بودند، مثل تأمین اجتماعی- پدیدآورنده «ارتش‌هایی از ذی‌نفعان» بوده‌اند که عموماً برای حفاظت از برنامه‌هایی بسیج می‌شوند که در خدمت آنها بوده است.^۷

سیاستمداران به جهت اینکه بتوانند برنامه کاهش هزینه‌های خود را هم‌زمان با کاهش ریسک‌های انتخاباتی دنبال کنند «راهبردهای گریز از تقصیر» متنوعی را تعقیب می‌کنند که می‌تواند تغییرات اسفبار را کم‌تر آشکار کند یا تقصیر «خبر بد» را در میان کنشگران متنوعی پخش کند.^۸

1. Béland and Hacker, "Ideas, Private Institutions, and American Welfare State 'Exceptionalism': The Case of Health and Old-Age Insurance in the United States, 1915-1965."

2. Medigap

3. Deductibles

4. Copayments

5. Pierson, Dismantling the Welfare State? Reagan, Thatcher, and the Politics of Retrenchment; Paul Pierson, "The New Politics of the Welfare State," World Politics 48, no. 1 (1996): 143-79.

6. Pierson, "Coping with Permanent Austerity," 411.

برای منظری تطبیقی بر سیاست ریاضت در ایالات متحده و کانادا بنگرید به:

Leslie Pal and Kent R. Weaver, The Government Taketh Away: The Politics of Pain in the United States and Canada (Washington, DC: Georgetown University Press, 2003).

7. Pierson, "The New Politics of the Welfare State," 146.

8. Pierson, "The New Politics of the Welfare State"; Kent R. Weaver, "The Politics of Blame Avoidance," Journal of Public Policy 6, no. 4 (1986): 371-98.

گریز از تقصیر مشخصاً در تضاد با مدعی اعتبار شدن تعریف می‌شود:

مجموع، تحول سیاست‌گذاری اجتماعی به‌عنوان فرایندی وابسته به مسیر^۱ قلمداد می‌شود که در آن «شوک‌های بیرونی» محتمل‌ترین منابع تغییر عمده خارج از مسیر هستند که منجر به حذف یا پدیدآمدن برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی بزرگ می‌شوند^۲.

هرچند صحیح است که میراث‌های سیاست‌گذاری موجود بر تصمیمات سیاسی در مورد آینده برنامه‌های سیاست‌گذاری اجتماعی مؤثرند؛ اما جنبه‌های بسیاری در چارچوب پیرسون هستند که ما آنها را مسئله‌مند یافتیم. اول، شواهدی وجود دارد که در ایالات متحده به‌مانند بیشتر کشورهای توسعه‌یافته دیگر، سیاست دولت رفاه معاصر صرفاً در مورد کاهش هزینه‌ها نیست. اگرچه کنترل مخارج اجتماعی موضوعی کلیدی در اکثر حوزه‌های سیاست‌گذاری است؛ اما سی سال گذشته شاهد ترکیبی از تغییرات بوده است که بازتاب‌دهنده نه تنها کاهش هزینه‌ها، بلکه دیگر تغییراتی نیز بوده است که گسترش یا بازتعریفی از کنش دولت را میسر کرده است که از ایده کاهش هزینه‌ها فراتر می‌رود^۳. بهترین مثال برای این امر، اصلاح بهداشت و درمان است. اگرچه کنترل هزینه ضرورتی حیاتی در ایالات متحده است؛ اما تنها جنبه مباحثات معاصر بر سر بهداشت و درمان نیست؛ مباحثاتی که در آن بدبختی بیمه‌نشدگان و تلاش برای افزایش پوشش دغدغه‌ای محوری است. در واقع، در ایالات متحده، دو دهه پیشین مؤید گسترش قابل توجه برنامه مراقبت‌های اجتماعی افراد کم‌درآمد (مدیکید)^۴ و افزودن هزینه‌های داروی نسخه‌ای به بیمه سلامت ملی بوده است.^۵

اصلاح بهداشت و درمان در سال ۲۰۱۰ در سطح فدرال، که در فصل ۲ کتاب ما بحث شده است، هم برنامه مراقبت‌های اجتماعی افراد کم‌درآمد و هم به‌طور کلی‌تری، نقش دولت فدرال در سیاست‌گذاری بهداشت و درمان را بیشتر گسترش داد. دوم، برخلاف نظر پیرسون^۶، تغییر خارج از مسیر سیستماتیک، در غیاب «شوک‌های بیرونی» مثل بحران‌های اقتصادی عظیم نیز میسر است.^۷ وضع قانون اصلاح رفاه سال ۱۹۹۶ مثالی از این دسته از اصلاحات جامع است که در غیاب «شوک

در باب مدعی اعتبار شدن بنگرید به:

David R. Mayhew, Congress: The Electoral Connection (New Haven, CT: Yale University Press, 1974).

1. Path-dependent process

2. Pierson, "Increasing Returns, Path Dependence, and the Study of Politics."

۳. برای مثال:

Béland, *What Is Social Policy? Understanding the Welfare State*; Nill Gilbert, *Transformation of the Welfare State: The Silent Surrender of Public Responsibility* (New York: Oxford University Press, 2002); Howard, *The Welfare State Nobody Knows: Debunking Myths about US Social Policy*; Bruno Palier, *Gouverner La Sécurité Sociale* (Paris: Presses Universitaires de France, 2002).

4. Medicaid

5. Howard, *The Welfare State Nobody Knows: Debunking Myths about US Social Policy*.

6. Pierson, "Increasing Returns, Path Dependence, and the Study of Politics."

7. Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change."

بیرونی» رخ دادند. حتی اگر اصلاح رفاه سال ۱۹۹۶ مظهر کاهش هزینه‌ها باشد هم باز به این اشاره دارد که تغییر سیاست‌گذاری عمده در دولت رفاه معاصر ممکن است. در مجموع، برای به دست دادن تصویری هوشمندانه‌تر از سیاست دولت-رفاه فدرال در جامعه آمریکای معاصر، تشخیص محدودیت‌های مفاهیم کاهش هزینه‌ها و وابستگی به مسیر ضروری است.

۳. سازوکارهای تغییر سیاست‌گذاری

بحث انتقادی کار پاول پیرسون اشاره به مجادله جاری در باب منابع بالقوه و ویژگی‌های تغییر سیاست‌گذاری در جوامع توسعه‌یافته معاصر دارد.^۱ چارچوبی که در این کتاب ما صورت‌بندی شده است، به محدودیت‌های «مدل تعادل نقطه‌گذاری شده»^۲ اذعان دارد؛ مدلی که طبق آن تغییر خارج از مسیر در طی «تقاطع‌های حساس»^۳ نادر رخ می‌دهد و توسط دوره‌های طولانی ثبات نهادی دنبال می‌شود که مشخصه آنها تغییر وابسته به مسیر است.^۴ در واقع، چارچوب ما با این منظر آغاز می‌شود

۱. برای مثال:

Lawrence D. Brown et al., "Beyond Path Dependency: Explaining Health Care System Change," *Journal of Health Politics, Policy, and Law* 35, no. 4 Special Issue (2010): 449–688; Campbell, Institutional Change and Globalization; Elisabeth S. Clemens and James M. Cook, "Politics and Institutionalism: Explaining Durability and Change," *Annual Review of Sociology* 25 (1999): 441–66; Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States"; Karl Hinrichs and Olli Kangas, "When Is a Change Big Enough to Be a System Shift? Small System-Shifting Changes in German and Finnish Pension Policies," *Social Policy & Administration* 37, no. 6 (2003): 573–91; Mahoney and Thelen, "The Theory of Gradual Institutional Change"; Patrik Marier, *Pension Politics: Consensus and Social Conflict in Ageing Societies* (London: Routledge, 2008); Palier, *Gouverner La Sécurité Sociale*; Sven Steinmo, *The Evolution of Modern States: Sweden, Japan, and the United States* (New York: Cambridge University Press, 2010); Wolfgang Streeck and Kathleen Thelen, eds., *Beyond Continuity: Institutional Change in Advanced Political Economies* (Oxford: Oxford University Press, 2005); Kathleen Thelen, *How Institutions Evolve: The Political Economy of Skills in Germany, Britain, the United States, and Japan* (Cambridge: Cambridge University Press, 2004); Weaver, "Paths and Forks or Chutes and Ladders: Negative Feedbacks and Policy Regime Change."

کاری که در این جا با جزئیات مورد بحث قرار نگرفته است سیاست در گذر زمان پاول پیرسون است که به جای تغییر، بر مکانیسم‌های امتداد و خود-تقویتی متمرکز می‌شود:

Paul Pierson, *Politics in Time: History, Institutions, and Social Analysis* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2004).

2. Punctuated equilibrium model

3. Critical junctures

4. Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change"; Thelen, *How Institutions Evolve: The Political Economy of Skills in Germany, Britain, the United States, and Japan*.

برای مثال روشنی از تحلیل تعادل نقطه‌گذاری شده بنگرید به:

Frank R. Baumgartner and Bryan D. Jones, *Agendas and Instability in American Politics* (Chicago: University of Chicago Press, 1993).

برای نقدی سیستماتیک از مفهوم وابستگی به مسیر بنگرید به:

که تغییر خارج از مسیر می‌تواند به تدریج خارج از چنین تقاطع‌هایی پدیدار شود.^۱ از این نقطه نظر، مرز بین تغییر رشدیابنده با تغییر خارج از مسیر واضح نیست، به این معنا که تغییرات به ظاهر خرد می‌توانند پیامدهای دگرگون‌کننده‌ای در طول زمان داشته باشند.^۲ بنابراین فهم درست از سیاست دولت رفاه معاصر باید متأثر از مطالعه این فرایندهای تغییر نه‌چندان شگرف، اما بالقوه دگرگون‌کننده شود. این به‌ویژه در ایالات متحده صدق می‌کند؛ جایی که تکه‌تکه‌گی نهادی و موانع اصلاح جامع مرتبط با آن، راهبردهای رشدیابنده را به‌ویژه برای سیاست‌گذاران فدرال جذاب می‌کند که می‌توانند آنها را به کار گیرند تا برنامه‌هایی که در تلاش برای جایگزینی آنها هستند را تضعیف کنند یا با استفاده از ابزارهای هوشمندانه «نهانی» از بدیل‌ها حمایت کنند.^۳

سه فرم اصلی تغییر رشدیابنده اما خارج از مسیر در ادبیات مورد بحث قرار گرفته است.^۴ اول، لایه‌گذاری^۵ که شامل «پیوندزدن عناصر جدید به چارچوب نهادی‌ای است که از جهات دیگر ثابت

Lawrence D. Brown, "Pedestrian Paths: Why Path-Dependence Theory Leaves Health Policy Analysis Lost in Space," *Journal of Health Politics, Policy and Law* 35, no. 4 (2010): 643–61; Adrian Kay, "A Critique of the Use of Path Dependency in Policy Studies," *Public Administration* 8, no. 3 (2005): 553–71.

برای گفت‌وگو بنگرید به:

David Wilsford and Lawrence D. Brown, "Path Dependency: A Dialogue," *Journal of Health Politics, Policy and Law* 35, no. 4 (2010): 681–88.

۱. گرایش به تغییرات رشدیابنده ایده‌ای جدید در تحلیل سیاست‌گذاری نیست:

Charles Lindblom, "The Science of Muddling Through," *Public Administrative Review* 19, no. Spring (1959): 74–88.

همچنین، بنگرید به:

Michael M. Atkinson, "Lindblom's Lament: Incrementalism and the Persistent Pull of the Status Quo," *Policy and Society* 30, no. 1 (2011): 9–18; M. T. Hayes, *The Limits of Policy Change: Incrementalism, World View and the Rule of Law* (Washington, DC: Georgetown University Press, 2001)..

2. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States"; Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change"; Streeck and Thelen, *Beyond Continuity: Institutional Change in Advanced Political Economies*; Thelen, *How Institutions Evolve: The Political Economy of Skills in Germany, Britain, the United States, and Japan*.

3. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States."

4. Hacker; Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change."

5. Layering

در اصل روشی در کشاورزی برای تکثیر یک گیاه است که شاخه‌ای از یک گیاه را در حالی که هنوز متصل به گیاه مادر است زیر خاک می‌کند. م.

است. چنین متمم‌هایی قادرند خط‌سیر نهایی توسعه یک نهاد را زیر ویر کنند.^۱ دوم، تبدیل^۲، که به موقعیت‌هایی ارجاع می‌دهد که قواعد نهادی رسمی یکسان باقی می‌مانند؛ اما از آن جایی که بازیگران «فعالانه از ابهامات ذاتی نهادها بهره می‌گیرند، این قواعد به شیوه‌های جدیدی تفسیر و اعمال می‌شوند».^۳ سوم، انحراف سیاست‌گذاری^۴، که اشاره به این واقعیت دارد که در غیاب اصلاحات عمده، جریان‌های جدید اقتصادی و اجتماعی می‌توانند نقش و اثرات سیاست‌گذاری‌های اجتماعی موجود را دگرگون کنند. این به این دلیل صادق است که بی‌کنشی سیاسی از جانب سیاست‌گذارانی که از اعمال اصلاحات لازم برای به‌روزرسانی برنامه‌های موجود اجتناب می‌کنند فرمی از رفتار سیاسی است که می‌تواند به‌گونه‌ی طعنه‌آمیزی منجر به دگرگونی‌های سیاست‌گذارانه با اهمیت، اما تدریجی در زمینه‌ای از تغییرات اقتصادی و اجتماعی پرشتاب شود.^۵

مهم‌تر اینکه این سه سازوکار رشدیابنده تغییر سیاست‌گذاری که به‌طور بالقوه دگرگون‌کننده هستند، به‌طور کامل جانشین بازنگری‌های تقنینی جامع که در مورد ساختن، کنار گذاشتن، یا آشکارا دگرگون کردن برنامه‌های اجتماعی آن‌هم بدون معطلی هستند، نمی‌شوند؛ بلکه در کنار این بازنگری‌ها به حیات خود ادامه می‌دهند.^۶

مفاهیمی همچون لایه‌گذاری و انحراف سیاست‌گذاری برای نشان دادن اینکه چگونه در طول زمان تغییرات رشدیابنده می‌توانند منجر به اصلاحات خارج از مسیر شوند مفید هستند؛ اما ما مدعی

1. Thelen, *How Institutions Evolve: The Political Economy of Skills in Germany, Britain, the United States, and Japan*, 35.

در باب لایه‌گذاری بنگرید به:

Eric Schickler, *Disjointed Pluralism: Institutional Innovation and the Development of the US Congress* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 2001).

این بررسی کلی از این منبع کمک می‌گیرد:

Daniel Béland, "Policy Change and Health Care Research," *Journal of Health Politics, Policy and Law* 35, no. 4 (2010): 615–41.

2. Conversion

3. Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change," 17.

4. Policy drift

5. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States"; Jacob S. Hacker and Paul Pierson, *Winner-Take-All Politics. How Washington Made the Rich Richer And Turned Its Back on the Middle Class* (New York: Simon & Schuster, 2010).

6. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States."

بازنگری جامع مشهور به «جانشین شدن» نیز هست که طبق آن، «قواعد جدید جایگزین قواعد موجود می‌شوند»:

Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change," 16.

همان‌گونه که آن را در سرتاسر این کتاب تصویر می‌کنیم، باید تأکید کنیم که بازنگری معمولاً در بازه زمانی کوتاهی رخ می‌دهد، که همین دلیل آن است که چرا با تغییر سیاست‌گذاری رشدیابنده (هرچند بالقوه دگرگون‌کننده) یکی نیست.

هستیم که به خودی خود، این مفاهیم چندان تبیین کننده نیستند. همین دلیل این است که چرا متخصصانی که از آنها بهره می‌گیرند، مثل جیمز ماهونی و کتین تلن^۱ تلاش کرده‌اند دلیل بیاورند که چرا فرم‌های خاصی از تغییر در زمینه‌ای خاص رخ داده‌اند. برای این نویسندگان، خصوصیات زمینه‌های سیاسی، به‌ویژه حضور یا غیبت مکان‌های وتوآی معین، با ویژگی‌های نهادهای هدف (در نمونه ما، برنامه‌های اجتماعی مشخص) در کنش متقابل هستند تا تعیین کنند که کنشگران کدام دسته از راهبردهای تغییر را به حرکت در می‌آورند^۲، امری که مستقیماً به دو عنصر نهادگرایی تاریخی در مرکز چارچوب ما اشاره می‌کند: اثر نهادهای سیاسی رسمی (همان «زمینه‌ی سیاسی») و اثرات بازخوردی از میراث‌های سیاست‌گذاری.

اگرچه ماهونی و تلن (۲۰۰۹) به نقش نهادهای رسمی و میراث‌های سیاست‌گذاری در شکل دادن به راهبردهای اصلاحی کنشگران سیاسی اذعان دارند، آنها درکی محدود از آنچه اصلاً این بازیگران را وادار به ایجاد تغییر - یا حمایت از وضع موجود - می‌کند دارند. برای این دو، منافع مادی مرتبط با اثرات توزیعی مشاهده‌شده نهادهای هدف، عوامل تعیین‌بخش به رفتار کنشگران هستند. با این حال، این بینش در مورد انگیزه‌های کنشگران، زیاده از حد جبرگرایانه است؛ چراکه جای چندانی برای فرایندهای ایده‌ای که طبق آن کنشگران جهان سیاسی و نهادی‌شان را معنا می‌کنند نمی‌گذارد؛ مثلاً ماهونی و تلن (۲۰۰۹) در چارچوب‌شان که می‌خواهد «تغییر نهادی را تبیین کند»، نقش فرایندهای شناختی را به «ابهام» ذاتی برخی از میراث‌های نهادی و پیامدهای توزیعی مرتبط با آنها تقلیل می‌دهند.^۴ چنین اذعان بیش از حد محدودی به این واقعیت که ایده‌های کنشگران رفتار آنها را متأثر می‌کند تبیین‌کننده این است که چرا این دو متخصص یک سنخ‌شناسی ظاهراً دل‌بخووانه از «انواع عوامل تغییر» صورت‌بندی کرده‌اند که صرفاً

1. Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change."

2. Veto points

اشاره به نهادهایی دارد که قدرت وتوکردن تلاش‌های سیاست‌گذارانه را دارند، مثل کنگره و کاخ سفید. م.

3. Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change," 19.

۴. این نکته جالب توجه است که برخی از متخصصان که با نوشتن فصلی در سری کتاب‌های تلن در باب تغییر نهادی مشارکت کردند توجه مستقیمی به ایده‌ها داشتند:

Mahoney and Thelen, "Theory of Gradual Institutional Change"; Streeck and Thelen, *Beyond Continuity: Institutional Change in Advanced Political Economies*; Bruno Palier, "Ambiguous Agreements, Cumulative Change: French Social Policy in the 1990s," in *Beyond Continuity: Institutional Change in Advanced Political Economies*, ed. Wolfgang Streeck and Kathleen Thelen (New York: Oxford University Press, 2005), 127-44.

در رابطه با مشارکت این متخصصان بنگرید به:

Vivien A. Schmidt, "Reconciling Ideas and Institutions through Discursive Institutionalism," in *Ideas and Politics in Social Science Research*, ed. Daniel Béland and Robert Henry Cox (New York: Oxford University Press, 2011), 47-64; Daniel Wincott, "Ideas, Policy Change and the Welfare State," in *Ideas and Politics in Social Science Research*, ed. Daniel Béland and Robert Henry Cox (New York: Oxford University Press, 2011), 143-66.

فرم‌های رفتار را توصیف می‌کند؛ به‌جای اینکه بر مفروضات، باورها و ادراکات عمیقاً ریشه‌دار کنشگران تأکید کند که بسیار فراتر از بازتاب صرفی از ساختارهای نهادی و منافع مادی هستند.^۱ ما استدلال می‌کنیم که به‌خاطر اینکه رویکردهای غیرایده‌ای به تغییر سیاست‌گذاری به‌طور سیستماتیک برای انگیزه‌های ایدئولوژیک «عاملان تغییر» که اساساً آنها را «عاملان تغییر» می‌کند توجیهی ارائه نمی‌کنند، چنین رویکردهایی نمی‌توانند تبیین کنند که چرا کنشگران راهبردهای اصلاحی خاصی را برمی‌گزینند. به عبارت دیگر، این رویکردها از اینکه بتوانند به‌طور جامعی الگوهای خاص تغییر سیاست‌گذاری را تبیین کنند عاجز هستند؛ چراکه نمی‌توانند باورها و انگیزه‌های کنشگران که به عاملیت محتوا می‌بخشند را تحلیل کنند. با به روی صحنه آوردن هم تحلیل تغییرات رشدیابنده و هم سریع، چارچوب ما راه بهتری برای تبیین تغییر سیاست‌گذاری ارائه می‌کند.

پیش از آنکه به بحث در خصوص اجزای ایده‌ای چارچوب تحلیلی‌مان پردازیم، توضیح این که چرا به‌جای دیگر عوامل علی بالقوه به ایده‌ها گرایش پیدا کرده‌ایم ضروری است. این به‌ویژه برای عوامل مادی که بدیل‌های شناخته‌شده‌ای برای عوامل ایده‌ای در علوم اجتماعی و ادبیات سیاست‌گذاری هستند صادق است.^۲ همان‌گونه که ادبیات در باب ایده‌ها، که در بخش پیش‌رو به آنها ارجاع می‌دهیم، نشان می‌دهند، هرچند عوامل مادی مثل چرخه‌های مالی و ساختارهای اقتصادی مستقیماً سیاست‌های تغییر سیاست‌گذاری را متأثر می‌کنند، عموماً تحت شرایط خاصی حداقل تا حدی به‌عنوان پیامد، نحوه‌ای که کنشگران آنها را درک می‌کنند اهمیت دارند. بنابراین، اثر سیاسی عوامل مادی و محیطی که عمدتاً از خلال ادراکات کنشگران اهمیت می‌یابند با کمک میانجی عوامل ایده‌ای پدید می‌آیند. همین نظر در مورد «منافع مادی» نیز صادق است؛ چراکه کنشگران باید آنها را پیش از آنکه مبنای کنش خود قرار دهند معنادار کنند.^۳ این به‌ویژه در دوره‌های نامطمئن اقتصادی صدق می‌کند، زمانی که آنچه برای کنشگران خوب است، در بهترین حالت، مبهم می‌شود.^۴ به‌طور کلی‌تر، از آن‌رو که ایده‌ها برای کنشگران از این جهت که جهان‌شان را و همین‌طور جایگاه آنها در آن را معنادار می‌کنند ضروری هستند، ما باید حین مطالعه‌ی رفتارها، شبکه‌ها، و ترجیحات راهبردی کنشگران سیاسی درگیر در تغییر سیاست‌گذاری توجه دقیقی به ایده‌ها داشته باشیم.^۵

1. Béland and Cox, *Ideas and Politics in Social Science Research*.

۲. در باب تبیین‌های مادی و رابطه‌ی آنها با تبیین‌های ایده‌ای و نهادی، بنگرید به:

Craig Parsons, *How to Map Arguments in Political Science* (Oxford: Oxford University Press, 2007).

3. Colin Hay, "Ideas and the Construction of Interests," in *Ideas and Politics in Social Science Research*, ed. Daniel Béland and Robert Henry Cox (New York: Oxford University Press, 2011), 65–82.

4. Mark Blyth, *Great Transformations: Economic Ideas and Institutional Change in the Twentieth Century* (Cambridge: Cambridge University Press, 2002).

5. Béland and Cox, *Ideas and Politics in Social Science Research*.

استدلال اصلی این کتاب و مفروض کلیدی چارچوب ترکیبی ما این است که آوردن ایده‌ها (که به‌عنوان «ادعاهایی در مورد توصیف جهان، روابط علی، یا مشروعیت هنجاری کنش‌هایی خاص تعریف می‌شود»)^۱ به صف جلوی تحلیل نهادی برای تبیین نمونه‌های تغییر سیاست‌گذاری مطلقاً ضروری است.^۲ مثال‌های تبدیل، لایه‌گذاری و انحراف سیاست‌گذاری را در نظر بگیرید. برای فهمیدن جهت غالبی که این فرایندها و راهبردها پی می‌گیرند (برای مثال، به دست دادن خروجی‌های

1. Craig Parsons, "Showing Ideas as Causes: The Origins of the European Union," *International Organization* 56, no. 1 (2002): 48.

۲. در باب رابطه بین ایده‌ها و سیاست-سیاست‌گذاری عمومی به‌طور کلی، بنگرید به:

Daniel Béland, "Ideas and Social Policy: An Institutional Perspective," *Social Policy & Administration* 39, no. 1 (2005): 1–18; Hay, "Ideas and the Construction of Interests"; Blyth, *Great Transformations: Economic Ideas and Institutional Change in the Twentieth Century*; Campbell, *Institutional Change and Globalization*; Frank Dobbin, *Forging Industrial Policy: The United States, Britain, and France in the Railway Age* (Cambridge: Cambridge University Press, 1994); Frank Fischer, *Reframing Public Policy: Discursive Politics and Deliberative Practices* (Oxford: Oxford University Press, 2003); William Genieys and Mark Smyrl, eds., *Elites, Ideas, and the Evolution of Public Policy* (Basingstoke, UK: Palgrave, 2008); Andreas Gofas and Colin Hay, eds., *The Role of Ideas in Political Analysis: A Portrait of Contemporary Debates* (London: Routledge, 2010); Judith Goldstein and Robert O. Keohane, eds., "Ideas and Foreign Policy: An Analytical Framework," in *Ideas and Foreign Policy: Beliefs, Institutions, and Political Change* (Ithaca, NY: Cornell University Press, 1993), 3–30; Victoria Hattam, *Labor Visions and State Power: The Origins of Business Unionism in the United States* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1993); Jane Janson, "Paradigms and Political Discourse: Protective Legislation in France and the United States before 1914," *Canadian Journal of Political Sciences* 22 (1989): 235–58; George Lakoff, *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think* (Chicago: University of Chicago Press, 2002); Mehta, "The Varied Roles of Ideas in Politics: From 'Whether' to 'How'"; François-Xavier Merrien, "The World Bank's New Social Policies: Pensions," *International Social Science Journal* 53 (2001): 537–50; Tasleem Padamsee, "Culture in Connection: Re-Contextualizing Ideational Processes in the Analysis of Policy Development," *Social Politics* 16, no. 4 (2009): 413–45; Guy B. Peters, Jon Pierre, and Desmond S. King, "The Politics of Path Dependence: Political Conflict in Historical Institutionalism," *Journal of Politics* 67, no. 4 (2005): 1275–1300; Vivien A. Schmidt, "Does Discourse Matter in the Politics of Welfare State Adjustment?," *Comparative Political Studies* 35, no. 2 (2002): 168–93; Margaret Somers and Fred Block, "From Poverty to Perversity: Ideas, Markets, and Institutions over 200 Years of Welfare Debate," *American Sociological Review* 70, no. 2 (2005): 260–87; Yves Surel, "The Role of Cognitive and Normative Frames in Policy-Making," *Journal of European Public Policy* 7, no. 4 (2000): 495–512; Peter Taylor-Gooby, ed., *Ideas and Welfare State Reform in Western Europe* (Houndmills, UK: Palgrave, 2005); Margaret Weir, *Politics and Jobs* (Princeton, NJ: Princeton University Press, 1992); Kurt Weyland, "Toward a New Theory of Institutional Change," *World Politics* 60, no. January (2008): 281–314.

برای منظرهای نهادی به نقش ایده‌ها در تغییر سیاست‌گذاری، بنگرید به:

Blyth, *Great Transformations: Economic Ideas and Institutional Change in the Twentieth Century*; Campbell, *Institutional Change and Globalization*; Robert C. Lieberman, "Ideas, Institutions, and Political Order: Explaining Political Change," *American Political Science Review* 96, no. 4 (2002): 697–712; Schmidt, "Reconciling Ideas and Institutions through Discursive Institutionalism

موردپسند بازار یا بازتوزیعی)، ما باید توجه دقیقی به ایده‌ها و مفروضات کنشگرانی که از آنها حمایت می‌کنند داشته باشیم.^۱ همان‌گونه که مارک بلیث در مطالعه‌اش در مورد سیاست‌گذاری اقتصادی در سوئد و ایالات متحده نشان داده است، ایده‌های سیاست‌گذارانه مشترک به کنشگران کمک می‌کند تا بلا تکلیفی را کاهش دهند و ائتلاف‌های سیاسی‌ای تشکیل دهند که بتواند نهادها و چارچوب‌های سیاست‌گذارانه‌ی موجود را به چالش بکشد؛ برای نمونه، استدلال شده‌است که ایده‌ها کنشگران را یاری می‌کنند که منافع‌شان را که صرفاً حاصل موقعیت اقتصادی و نهادی‌شان نیست، بشناسند.^۲ این از آن جهت حیاتی است که ایجاد ائتلاف تا حدودی به ایجاد منافع ربط دارد.^۳ از نظر ادبیات موجود، در کنار موانع و مشوق‌های نهادی، ایده‌ها کنشگران را تشویق می‌کنند که به شیوه‌ای خاص رفتار نمایند و هم‌زمان با معنابخشی به جهان پیرامون‌شان و آنچه برای خود و حامیان‌شان نافع می‌دانند، همراه با دیگر کنشگران ائتلاف‌های سیاسی ایجاد کنند.

از این منظر، از آن‌رو که ایده‌ها به تبیین رفتار، تصمیمات سیاست‌گذارانه و انتخاب‌های راهبردی کنشگران کمک می‌کنند، تغییر سیاست‌گذاری جزء ایده‌ای مستحکمی دارد، و ما استدلال می‌کنیم که توجه کردن به ایده‌ها برای توضیح‌دادن جهت و معنای تغییر سیاست‌گذاری (مثلاً لیبرال، محافظه‌کارانه، یا «راه سومی») ضروری است. استدلال اصلی ما این نیست که ایده‌ها همواره می‌توانند به‌تنهایی تغییر را تبیین کنند یا اینکه چرخش‌های ایده‌ای همواره منجر به تغییر سیاست‌گذاری ملموسی می‌شوند؛ بلکه توجه دقیق به ایده‌های کنشگران سیاسی می‌تواند به تبیین پیوستگی و تغییر هر دو کمک کند. اگرچه ایده‌های حک‌شده‌ای که فرم پارادایم‌های سیاست‌گذاری به‌خود می‌گیرند می‌توانند مشروعیت نهادهای موجود را تقویت کنند، در بسیاری از موارد کنشگرانی که در پی تغییر میراث‌های سیاست‌گذاری موجود هستند، ایده‌های جدیدی را مورد حمایت قرار می‌دهند و سپس آنها را به خورد سایر کنشگران می‌دهند تا ائتلافی را به وجود بیاورند یا «نیاز به اصلاح» میراث‌های سیاست‌گذاری موجود را طرح‌ریزی کنند.^۴ این یکی از شیوه‌های کلیدی‌ای است که طی آن ایده‌ها برای تغییر سیاست‌گذاری اهمیت پیدا می‌کنند.

نقش دیگری که ایده‌ها در تغییر سیاست‌گذاری بازی می‌کنند شکل‌دادن به نحوه دریافت موضوعاتی است که وارد برنامه کار شده یا از آن خارج می‌شوند. در این بستر، متخصصانی مثل کینگدان

1. Daniel Béland, "Ideas and Institutional Change in Social Security," *Social Science Quarterly* 88, no. 1 (2007): 20–38.

2. Béland and Cox 2011; Blyth 2002; Campbell 2004; Hay 2011; Jenson 1989; King 1973; Schmidt 2011; Steensland 2006, 2008; Stone 1997; Weir 1992

3. Blyth, *Great Transformations: Economic Ideas and Institutional Change in the Twentieth Century*.

4. Robert Henry Cox, "The Social Construction of an Imperative: Why Welfare Reform Happened in Denmark and the Netherlands but Not in Germany," *World Politics* 53 (2001): 463–98.

که گذاشتن برنامه کار را بررسی می‌کنند، مفروضات سیاست‌گذاران در مورد آنچه آنها به‌عنوان مهم‌ترین مسائل روز در نظر می‌گیرند را مطالعه می‌کنند.^۱ بحث‌ها در خصوص کارایی و کیفیت برنامه‌ها بر دریافت موضوعات سیاست‌گذاری‌ای که کنشگران در تلاش برای پرداختن به آنها هستند تأثیر می‌گذارند.^۲ در ایالات متحده، بحث‌های رفاهی که در طول دهه ۱۹۸۰ و نیمه اول ۱۹۹۰ به‌شدت ادامه داشت نشان می‌دهد که چگونه ایده‌ها می‌توانند بر ساخت مسائل اجتماعی را تحت تأثیر قرار دهند (بنگرید به فصل ۱ این کتاب). در آن بحث‌ها مسائل اجتماعی از بارداری نوجوانان گرفته تا بیکاری و نابرابری نژادی موضوعات سیاسی مهمی شدند که کنشگران آنها را در آینه میراث‌های سیاست‌گذاری موجود، به‌ویژه برنامه کمک به خانواده‌ها و فرزندان تحت تکفل (AFDC) فهم کردند. ایده‌ها به درد بازی کردن نقش باورها و مفروضات اساسی‌ای می‌خورند که کنشگران را یاری کنند تا این میراث‌های سیاست‌گذاری را معنا و بدیل‌های مناسبی را طراحی کنند که بتواند به چالش‌های سیاست‌گذارانه‌ای که با آنها روبرو می‌شوند پردازد.^۳ مفهوم پارادایم سیاست‌گذاری اثر چنین مفروضاتی را بر تکوین سیاست‌گذاری نشان می‌دهد.^۴ در رابطه با AFDC، محافظه‌کاران حامی این ایده بودند که کمک‌هزینه‌های نقدی با رشد دادن به وابستگی به خدمات رفاهی، به‌جای اینکه با

۱. در باب تعیین برنامه کار، بنگرید به:

Baumgartner and Jones, *Agendas and Instability in American Politics*; John W. Kingdon, *Agendas, Alternatives, and Public Policies*, 2nd ed. (New York: HarperCollins, 1995).

در باب تعریف مسئله، بنگرید به:

Mehta, "The Varied Roles of Ideas in Politics: From 'Whether' to 'How'"; David A. Rochefort and Roger W. Cobb, eds., *The Politics of Problem Definition: Shaping the Policy Agenda* (Lawrence: University Press of Kansas, 1994); Deborah Stone, *Policy Paradox: The Art of Political Decision Making* (New York: W. W. Norton, 1997).

2. Weir, *Politics and Jobs*, 18.

همچنین، بنگرید به:

Peter A. Hall, "Policy Paradigms, Social Learning and the State: The Case of Economic Policymaking in Britain," *Comparative Politics* 25, no. 3 (1993): 275–96; Hugh Heclo, *Modern Social Politics in Britain and Sweden: From Relief to Income Maintenance* (New Haven, CT: Yale University Press, 1974); Desmond King and Randall Hansen, "Experts at Work: State Autonomy, Social Learning and Eugenic Sterilization in 1930s Britain," *British Journal of Political Science* 20 (1999): 77–107; Richard Rose, *Learning Lessons in Comparative Public Policy: A Guide to Analysis* (London: Routledge, 2004); Paul A. Sabatier, "An Advocacy Coalition Framework of Policy Change and the Role of Policy-Oriented Learning Therein," *Policy Sciences* 21 (1988): 129–68; Stone, *Policy Paradox: The Art of Political Decision Making*.

3. Blyth, *Great Transformations: Economic Ideas and Institutional Change in the Twentieth Century*.

4. Christian Albrekt Larsen and Jørgen Goul Andersen, "How New Economic Ideas Changed the Danish Welfare State: The Case of Neoliberal Ideas and Highly Organized Social Democratic Interests," *Governance* 22, no. 2 (2009): 239–61; Hall, "Policy Paradigms, Social Learning and the State: The Case of Economic Policymaking in Britain"; Francois-Xavier Merrien, *L'État-Providence* (Paris: Presses Universitaires de France, 1997); Grace Skogstad, ed., *Policy Paradigms, Transnationalism and Domestic Politics* (Toronto: University of Toronto Press, 2011).

کاهش فقر یاری‌رسان باشند، به ضرر دریافت‌کنندگان خدمات رفاهی هستند (بنگرید به فصل ۱ این کتاب). هم‌زمان با اینکه این تفسیر مناقشه‌برانگیز از نقش AFDC ریشه دوانید، توانست محیطی پدید بیاورد که در آن این برنامه به‌طور روزافزونی از اساس از کارافتاده و نیازمند بازسازی گسترده قلمداد شود. با این حال، کتاب ما در درجهٔ اول بر پارادایم‌های سیاست‌گذاری متمرکز نمی‌شود؛ چراکه آنها از میان‌سنخ‌های مختلف، صرفاً یک گونه از ایده‌ها (در این نمونه، یک دسته از ایده‌ها) را در فرایند سیاست‌گذاری شکل می‌دهند. این به‌خاطر این واقعیت است که ایده‌های سیاست‌گذاری همواره شکل پارادایمی یکپارچه را به خود نمی‌گیرند.^۱ در حقیقت، کنشگران سیاست‌گذاری زمانی که طرح کلی سیاست‌هایشان را صورت‌بندی می‌کنند، در تلاشند تا از منابع مختلف وام بگیرند.^۲ یک جنبهٔ بدیع مطالعهٔ ما در بستر ادبیات روبه‌رشد در باب ایده‌ها این است که به‌جای تمرکز صرف بر نقش ایده‌ها در بازنگری جامع‌نهادی که در مفهوم «چرخش پارادایمی» شریک است، ما نقش ایده‌ها را هم در بازنگری نهادی (اصلاح رفاه ۱۹۹۶) و هم تغییر رشدیابندهٔ دگرگون‌کننده (اصلاح بیمهٔ سلامت ملی ۲۰۰۳ و انحراف سیاست‌گذاری در طرح‌های بازنشستگی خصوصی که مرتبط با تأمین اجتماعی هستند) بررسی می‌کنیم.^۳

ایده‌ها در مقام مفروضات، فراتر از پارادایم‌های سیاست‌گذاری می‌توانند فرم بررسی‌های راهبردی نیز به خود بگیرند که طبق آنها کنشگران تاکتیک‌هایی سیاسی را برای رسیدن به اهداف‌شان به وجود می‌آورند.^۴ این بدان معناست که زمانی که کنشگران ایده‌ای روشن از آنچه هدف و ترجیح‌شان است پیدا می‌کنند، می‌کوشند تا راهبردهای سیاسی یکدستی را شکل دهند تا منفعی که متوجه آنها شده‌اند را پی بگیرند.^۵ مطالعهٔ ایده‌های راهبردی سیاستمداران به این دلیل مهم است که این

-
1. Wincott, "Ideas, Policy Change and the Welfare State."
 2. Campbell, Institutional Change and Globalization; Martin B. Carstensen, "Paradigm Man vs. the Bricoleur: Bricolage as an Alternative Vision of Agency in Ideational Change," *European Political Science Review* 3, no. 1 (2011): 147–67.
 ۳. مطالعات معدودی که نقش ایده‌ها را در تغییر سیاست‌گذاری رشدیابنده مطالعه کرده‌اند اساساً بر ایالات متحده متمرکز نشده‌اند: Vandna Bhatia, "Social Rights, Civil Rights, and Health Reform in Canada," *Governance* 23, no. 1 (2010): 37–58; Adrian Kay, "Tense Layering and Synthetic Policy Paradigms: The Politics of Health Insurance in Australia," *Australian Journal of Political Science* 42, no. 4 (2007): 579–91; Palier, *Gouverner La Sécurité Sociale*; Wincott, "Ideas, Policy Change and the Welfare State."

برای یک استثنا بنگرید به:

- Béland, "Ideas and Institutional Change in Social Security."
4. Daniel Béland and Alex Waddan, "The Politics of Social Policy Change: Lessons of the Clinton and Bush Presidencies," *Policy & Politics* 38, no. 2 (2010): 217–33.

۵. در باب اینکه چگونه کنشگران از رخدادهای سیاستی ملموس درس‌های راهبردی بیرون می‌کشند، بنگرید به:

- Daniel Béland and Patrik Marier, "The Politics of Protest Avoidance: Labor Mobilization and Social Policy Reform in France," *Mobilization* 11, no. 3 (2006): 297–311.

ایده‌ها رفتار کنشگران را زمانی که می‌خواهند تغییر سیاست‌گذاری پدید آورند یا با آن مخالفت کنند، شفاف می‌کنند. با استفاده از مثال اصلاح بیمه سلامت ملی ۲۰۰۳، کتاب ما در فصل ۲ نشان می‌دهد که تصمیم برای ایجاد حساب‌های سپرده (سرمایه‌گذاری) به‌عنوان بخشی از این قانون، بخشی از راهبردی کلی‌تر برای حمایت از بینشی محافظه‌کارانه-فردگرایانه-از سیاست‌گذاری اجتماعی است. همان‌گونه که ما نشان می‌دهیم، اگرچه فضاهای نهادی موجود در آن انتخاب راهبردی نقشی داشتند، بدون رجوع به محرک‌ها و راهبردهای کنشگران محافظه‌کاری که به ارزش سیاسی و اقتصادی حساب‌های سپرده‌ی سلامت فردی باور دارند، تبیین آن ناممکن است؛ باوری که مستقیماً از اعتقاد ایدئولوژیک‌شان به محسنات فردگرایی و «انتخاب مشتری» ریشه می‌گیرد. در موضوع ایجاد حساب‌های سپرده‌ی بازنشستگی و مزایای بازنشستگی با مشارکت معین^۱ نیز که در کنار برنامه تأمین اجتماعی گذاشته شده است^۲ ماجرا از همین قرار است.^۳ شواهد متقنی در دست است که محافظه‌کاران از این جریان که منجر به انحراف سیاست‌گذاری شد حمایت کردند؛ چراکه معتقد بودند که بعدتر ممکن است به آنها کمک کند تا بتوانند با قدرت بیشتری برای خصوصی‌سازی تأمین اجتماعی تلاش کنند.^۴

نهایتاً این که ایده‌ها به‌عنوان ساخت‌های ایدئولوژیکی عمل می‌کنند که می‌توانند یاری‌رسان کنشگران در دفاع از اصلاح باشند.^۵ ساخت‌های ایدئولوژیکی می‌توانند به کنشگرانی معین کمک کنند تا تغییر سیاست‌گذاری را مشروع جلوه دهند یا با آن به مخالفت برخیزند.^۶ در ایالات متحده، ساخت‌های ایدئولوژیکی به‌شکل منسجمی در بحث‌های سیاست‌گذاری اجتماعی حضور دارند. برای نمونه،

1. Defined contribution pensions:

نوعی طرح بازنشستگی است که طبق آن حقوق‌بگیر، کارفرما یا هر دو، مبلغ توافق‌شده‌ای را در مدت‌های مقرر به حساب شخصی حقوق‌بگیر واریز می‌کنند و این مبالغ در سرمایه‌گذاری‌های مختلف به کار گرفته می‌شوند و در زمان بازنشستگی در قالب مقرری ماهیانه به حقوق‌بگیر داده می‌شوند. این شیوه همان شیوه رایج بازنشستگی در بخش خصوصی است که امروزه در بسیاری از کشورهای جهان به کار گرفته می‌شود. م.

2. Layered

3. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States."

4. Teles, "The Dialectics of Trust: Ideas, Finance, and Pension Privatization in the US and the UK."

5. Béland, "Ideas and Social Policy: An Institutional Perspective"; John L. Campbell, "Institutional Analysis and the Role of Ideas in Political Economy," *Theory and Society* 27 (1998): 377-409; Campbell, *Institutional Change and Globalization*; Schmidt, "Does Discourse Matter in the Politics of Welfare State Adjustment?"; Donald A. Schön and Martin Rein, *Frame Reflection: Toward the Resolution of Intractable Policy Controversies* (New York: Basic Books, 1994).

6. Vandna Bhatia and William D. Coleman, "Ideas and Discourse: Reform and Resistance in the Canadian and German Health Systems," *Canadian Journal of Political Sciences* 36, no. 4 (2003): 715-39; Cox, "The Social Construction of an Imperative: Why Welfare Reform Happened in Denmark and the Netherlands but Not in Germany"; Schmidt, "Does Discourse Matter in the Politics of Welfare State Adjustment?"

در دهه ۱۹۸۰ و اوایل ۱۹۹۰، ساختی پرترفدار که در مرکز بحث‌های اصلاح رفاه قرار داشت، «تز فساد» بود که چارلز موری^۱ آن را پرترفدار کرد: اینکه برنامه‌های رفاهی، هرچند هم با اغراض خوبی تدوین شده باشند، چاره‌ای برای مسائل اجتماعی موجود نیستند. «در واقع، از نظر این روایت شکل دهنده، برنامه‌های رفاهی با ایجاد انگیزه‌های «فساد»ی که به نظر پاداش‌های کوتاه مدتی برای دریافت کنندگان مراقبت‌های اجتماعی ارائه می‌کردند، تشدیدکننده مسائل اجتماعی بودند. آن‌ها به واقع آن دریافت‌کنندگان را در مارپیچ وابستگی محبوس می‌کردند.»^۲ همان‌گونه که در فصل ۱ این کتاب اظهار شده است، زمانی که کلینتون، که یک رئیس‌جمهور دموکرات بود، اذعان کرد که «رفاه آن‌گونه که ما آن را می‌شناسیم» مسئله است، «نیاز به اصلاح»^۳ به‌گونه‌ای غیرقابل بازگشت بنیان گذاشته شد و محافظه‌کاران از آن برای توجیه وضع قوانین دوران‌سازی که می‌توانست عملاً به AFDC خاتمه دهد استفاده کردند.

در مجموع، این کتاب نشان می‌دهد که چگونه ایده‌ها هم در سیاست تغییر سیاست‌گذاری ناگهانی و هم رشدیابنده اهمیت دارند. همان‌گونه که استدلال شده است، علاوه بر نگرستن به تنگناها و فرصت‌های نهادی، رجوع به ایده‌ها در مقام مفروضات و ساخت‌های ایدئولوژیک برای تبیین راهبردهای کنشگران و انتخاب‌هایی که حین تلاش برای ایجاد تغییر سیاست‌گذاری انجام می‌دهند ضروری است. تحلیل ما بر «چرخش‌های پارادایمی» در زمان مشاهده بحران تمرکز کمتری دارد؛ یعنی بر همان کاری که بسیاری از دیگر متخصصان انجام می‌دهند. به جای آن، تحلیل ما با عطف توجه به رابطه بین فرایندهای ایده‌ای و نهادی رشدیابنده، در تحلیل ایده‌ها و تغییر سیاست‌گذاری مشارکت می‌کند، آن‌گونه که به بسیج کنشگران در محیط سیاسی‌ای که به‌لحاظ ایدئولوژیک چندپاره شده است مرتبط می‌شود.^۴

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

1. Charles Murray, *Losing Ground: American Social Policy, 1950–1980* (New York: Free Press, 1984).
2. Somers and Block, "From Poverty to Perversity: Ideas, Markets, and Institutions over 200 Years of Welfare Debate."
3. Cox, "The Social Construction of an Imperative: Why Welfare Reform Happened in Denmark and the Netherlands but Not in Germany."

۴. این کتاب بر ایدئولوژی‌های سیاسی به‌معنای دقیق کلمه متمرکز نمی‌شود؛ چراکه ما فرض نمی‌گیریم که کنشگران ضرورتاً دگم‌ها و ارزش‌های ایده‌ای منسجمی را دنبال می‌کنند. با این همه، تحلیل ما با ادبیات موجود درباره ایدئولوژی‌های سیاسی سازگار است و مستقیماً از دانش اخیر در باب ایده‌ها و سیاست کمک می‌گیرد:

Sheri Berman, *The Primacy of Politics: Social Democracy and the Ideological Dynamics of the Twentieth Century* (New York: Cambridge University Press, 2006); Michael Freeden, *Ideology: A Very Short Introduction* (Oxford: Oxford University Press, 2003).

دیگر جنبه‌ی نوآورانه چارچوب ترکیبی ما این است که نظریات مربوط به ایده‌ها و نهادها که به تغییر سیاست‌گذاری می‌پردازند را با دانش موجود در خصوص تملک موضوع پیوند می‌زند؛^۱ مفهومی که ارجاع می‌دهد به «ظرفیت یا شهرت مورد قبول واقع‌شده احزاب سیاسی برای مواجهه مؤثر با موضوعات و مسائل... برای جذب رأی‌دهندگان؛ باید مواضع سیاست‌گذارانه‌ای که یک حزب می‌گیرد باورکردنی باشد و بنابراین، باید با مواضع و تعهدات پیشین حزب اندکی سازگار باشد».^۲ در ایالات متحده سیستم دو حزبی، منطق تملک موضوع را نسبتاً ساده می‌کند به طوری که عموماً به «این ایده که حزب دموکرات و حزب جمهوری‌خواه هر کدام 'صاحب' دسته‌ای از موضوعات هستند که مردم قبول دارند یکی از دو حزب بسیار بهتر از حزب دیگر به آنها می‌پردازد» اشاره می‌کند.^۳ نیاز به تحلیل ایده‌ای برای جلب توجه به تملک موضوع، ریشه در این واقعیت دارد که ایده‌ها و ساخت‌های سیاست‌گذارانه‌ای که کنشگران سیاسی به پیش می‌برند باید باورکردنی باشند تا بتوانند آنان را در بر ساختن «نیاز به اصلاح» یاری کنند^۴ و مردم و گروه‌های ذی‌نفع را متقاعد کنند که دست به حمایت از آنها بزنند. به طور کلی، باورپذیری تا حد زیادی به این که چگونه کنشگرانی که چنین ایده‌هایی را صورت‌بندی می‌کنند توسط عموم مردم و حامیان کلیدی دیده می‌شوند، و به رابطه مشاهده‌شده آنها با موضوع سیاست‌گذاری خاصی که می‌خواهند به آن بپردازند بستگی دارد. بنابراین، زمانی که این باور گسترده پدید بیاید که سیاست‌مدارانی که برخی از ایده‌ها و ساخت‌های ایدئولوژیک سیاست‌گذارانه را پیش می‌کشند می‌دانند که در مورد چه صحبت می‌کنند و، مهم‌تر از آن، می‌توان به آنها در پرداختن به یک موضوع یا برنامه خاص اعتماد کرد، احتمال اینکه آن ایده‌ها و ساخت‌ها مؤثر بیفتند بالاتر است.^۵ در برخی از موارد، یک حزب خاص ممکن است به صورت مؤثری واجد «تملك» سیاسی یک

1. John R. Petrocik, "Issue Ownership in Presidential Elections, with a 1980 Case Study," *American Journal of Political Science* 40, no. 3 (1996): 825–50; Fiona Ross, "Policy Histories and Partisan Leadership in Presidential Studies: The Case of Social Security," in *The Polarized Presidency of George W. Bush*, ed. George C. Edwards III and Desmond S. King (Oxford: Oxford University Press, 2007), 419–46.

2. Éric Bélanger, "Issue Ownership by Canadian Political Parties 1953–2001," *Canadian Journal of Political Sciences* 36, no. 3 (2003): 540.

تملك موضوع بسیار با مفهوم «ایماژ حزب» مرتبط است. در باب این مفهوم، بنگرید به:

Richard J. Trilling, *Party Image and Electoral Behavior* (New York: Wiley, 1976).

3. Patrick Egan, "Issue Ownership and Representation" (Working Paper, Berkeley, CA: Institute of Governmental Studies, UC Berkeley, 2006), 3.

4. Cox, "The Social Construction of an Imperative: Why Welfare Reform Happened in Denmark and the Netherlands but Not in Germany."

5. Byron E. Shafer and William Claggett, *The Two Majorities: The Issue Context of Modern American*

موضوع شود؛ چراکه مردم اعتماد دارند که آن حزب بهتر از حزب رقیب می‌تواند به آن موضوع بپردازد؛ برای مثال، در ایالات متحده، زمانی که موضوعاتی مثل مبارزه با تروریسم و تقویت امنیت ملی مهم می‌شوند شهروندان معمولاً به جمهوری خواهان بیشتر از دموکرات‌ها اعتماد دارند. در حوزه‌های دیگر مثل اصلاح تأمین اجتماعی، عکس آن صادق است.^۱

همان‌گونه که این کتاب به آن اشاره می‌کند، تملک موضوع جنبه‌ای مرکزی از سیاست ایده‌هایی است که حول اصلاح سیاست‌گذاری جمع شده‌اند.^۲ با این حال، همان‌گونه که ما استدلال می‌کنیم، جایی که به دولت رفاه فدرال مربوط می‌شود، تملک موضوع اغلب بسیار پیچیده‌تر از چیزی است که نگاه سطحی ممکن است القا کند. به‌طور خاص، بررسی ما از تملک موضوع تماماً برآمده از تحلیل داده‌های افکار عمومی نیست که همواره برای سنجش تغییرات گاهی اوقات نامحسوس در تملک موضوع در اوقات مهم سیاست‌گذاری در دسترس نیستند. علاوه بر داده‌های افکار عمومی، ما معتقدیم که می‌توان از داده‌های مصاحبه، گفتمان سیاسی، و تفسیر رسانه‌ای نیز برای فهم این که چگونه تملک موضوع در طول زمان دچار دگردیسی می‌شود کمک گرفت. از این منظر، بحث ما در خصوص تملک موضوع نوآورانه است؛ چراکه از رویکردهای خالصاً کمی سایر متخصصانی که از این مفهوم استفاده کرده‌اند فاصله می‌گیرد.

در مورد تملک موضوع تحلیل ما نشان می‌دهد که در حالی که دموکرات‌ها تأمین اجتماعی در مقام یک موضوع را تا حد زیادی «تملک کرده‌اند»، بهداشت و درمان و اصلاح رفاه از منظری حزبی بسیار مبهم‌تر هستند. اول، تا جایی که به بهداشت و درمان مربوط می‌شود، اگرچه دموکرات‌ها زمانی که به‌وضوح موقع دفاع از بیمه‌ی سلامت ملی علیه حملات آشکار است، مزیت دارند، اصلاح بهداشت و درمان به‌طور کلی یک میدان مین بالقوه برای سیاستمداران است، چه دموکرات چه جمهوری خواه. این به این دلیل صادق است که کار گسترش پوشش و کنترل هزینه‌ها- که در مرکز بحث‌های اخیر در باب بهداشت و درمان هستند- وجوه مصالحه بالقوه‌ای دارند که به راحتی نمی‌توان آنها را به بخش‌های کلیدی‌ای از مردم فروخت که نگرانند که آنچه را دارند (در این نمونه، پوشش بیمه عمومی یا خصوصی) به نام «تغییر» از دست بدهند. دوم، پیش از وضع قانون ۱۹۹۶، اصلاح رفاه شامل ریسک‌های سیاسی و انتخاباتی عمده‌ای برای دموکرات‌ها بود. در آنجا جمهوری خواهان در بازتعریف

Politics (Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1995).

1. Ross, "Policy Histories and Partisan Leadership in Presidential Studies: The Case of Social Security."

۲. در باب تملک موضوع، بنگرید به:

David F. Damore, "The Dynamics of Issue Ownership in Presidential Campaigns," *Political Research Quarterly* 57, no. 3 (2004): 391-97; Petrocik, "Issue Ownership in Presidential Elections, with a 1980 Case Study"; Ross, "Policy Histories and Partisan Leadership in Presidential Studies: The Case of Social Security."

رفاه به‌عنوان مسئله‌ای اخلاقی که به اصطلاحاً ارزش‌های آمریکایی گره خورده است کاملاً موفق بودند.^۱ زمانی که کلینتون که آن زمان فرماندار بود تصمیم گرفت که در زمان کمپین ریاست‌جمهوری ۱۹۹۲ بر تعهد بر «پایان دادن به رفاه آن‌گونه که ما آن را می‌شناسیم» تأکید کند، عمداً جای‌گیری حزبی مرسوم در موضوع رفاه را با سواکردن خودش از ایماژ جاافتاده از دموکرات‌ها به‌عنوان «ملایم» با دریافت‌کنندگان رفاه به‌چالش می‌کشید. بنابراین، یک کنشگر سیاسی محوری خودش را از جای‌گیری حزبی در مورد مسئله‌ای کلیدی در سیاست‌گذاری اجتماعی جدا کرد. این راهبرد پیچیدگی مفهوم تملک موضوع را نشان می‌دهد. با در خاطر نگاه داشتن این نکته، تحلیل ما عوامل متفاوتی را که در برساخت موفقیت‌آمیز «نیاز به اصلاح» سیاست‌گذاری‌های خاص دخیل هستند شرح می‌دهد.^۲ در نظر گرفتن عاملیت کنشگران سیاسی و نقش ایده‌های آنها در زمینه رابطه درک‌شده آن کنشگران با برنامه‌های موجود و میراث‌های سیاست‌گذاری اهمیت دارد. به‌علاوه، از نظرگاه نهادی، چنان‌چه این میراث‌ها با حامیان ضعیف‌تری گره خورده باشند، دفاع از اصلاح آسان‌تر است، همان‌گونه که در نمونه‌ی دریافت‌کنندگان خدمات رفاهی در سال‌های پیش از وضع قانون فدرال ۱۹۹۶ چنین بود. حین ارزیابی قوت حامیان یک برنامه نگاه‌کردن و رای‌ذی‌نفعان مستقیم کمک نقدی یا جنسی و در نظر گرفتن گروه‌های دیگری که ممکن است در آینده یک برنامه نفع داشته باشند ضروری است. برای نمونه، سیاست‌گذاران هنگامی که بر سر اصلاح بیمه سلامت ملی و برنامه مراقبت‌های اجتماعی افراد کم‌درآمد تأمل می‌کنند، خواسته‌های کسانی که بهداشت و درمان را تأمین می‌کنند را وارد معادله می‌کنند. در رابطه با AFDC، اگرچه بوروکرات‌های رفاهی ممکن است سکون سیاست‌گذارانه را به تغییر ترجیح داده باشند، چنین ترجیح مشابهی به لحاظ نفع اقتصادی برای پزشکان و بیمارستان‌هایی که خروجی اصلاح برایشان واجد اهمیت بود، وجود نداشت.

بحث در مورد تملک موضوع بر نقش کلیدی احزاب سیاسی و دریافت عمومی در سیاست تغییر سیاست‌گذاری تمرکز می‌کند و رابطه‌ی بین ایده‌ها و فرایندهای نهادی را برجسته می‌کند.^۳ از یک طرف، سیاستمداران ایده‌های سیاستی‌شان را در رابطه با تملک- یا عدم تملک- درک‌شده‌شان از یک موضوع سیاست‌گذاری خاص می‌سازند. یا حداقل پیشنهادات‌شان به‌نحو رایجی در آینده رابطه آشکار بین حزب آنها و دامنه سیاست‌گذاری و برنامه مورد بحث تفسیر می‌شود. از طرف دیگر، نحوه‌ای که

1. Robin Stryker and Pamela Wald, "Redefining Compassion to Reform Welfare: How Supporters of 1990s US Federal Welfare Reform Aimed for the Moral High Ground," *Social Politics* 16, no. 4 (2009): 519–57.

2. Cox, "The Social Construction of an Imperative: Why Welfare Reform Happened in Denmark and the Netherlands but Not in Germany."

۳. برای دیدگاهی تند- و بحث برانگیز- در باب ارتباط افکار عمومی - سیاست‌گذاری اجتماعی، بنگرید به: Clem Brooks and Jeff Manza, *Why Welfare States Persist: The Importance of Public Opinion in Democracies* (Chicago: University of Chicago Press, 2007).

شهروندان و حامیان کلیدی تملک موضوع را می‌فهمند با میراث‌های سیاستی موجود مرتبط است، به این معنا که یک حزب ممکن است مدت مدیدی با یک برنامه شناخته شده باشد؛ چراکه اساساً مقامات آن حزب آن را ایجاد کرده و گسترش داده باشند؛ اما این بدان معنا نیست که اعضای حزب دیگر نمی‌توانند موضوع را به نفع خود بازتعریف کنند، همان‌طور که جمهوری خواهان در حوزه اصلاح رفاه این کار را کردند.

◀ ۶. یک چارچوب ترکیبی

در سطحی کلی‌تر، این بحث در مورد تملک موضوع به کنش متقابل میان کنشگران، ایده‌ها و نهادها در سیاست و سیاست‌گذاری اشاره دارد.^۱ این اشاره به لزوم کنار هم چیدن قطعات پازل برای روشن کردن بند بین عناصر هسته‌ای چارچوب ترکیبی‌ای که ما برای تحلیل سه نمونه خود از آن استفاده می‌کنیم دارد. به لحاظ تحلیلی، این چارچوب مبتنی بر این فرض است که رسم کردن مرز تحلیلی روشنی بین فرایندهای ایده‌ای و نهادی ضمن مورد تأیید قرار دادن عاملیت کنشگران سیاسی در یک محیط انتخاباتی رقابتی که اثر تملک موضوع بر آن است، کمک می‌کند تا رخدادهای سیاست‌گذاری کلیدی را تبیین کرده و هم بر ثبات و هم تغییر در دولت رفاه فدرال پرتو افکنیم.^۲ تعدادی از نیروهای نهادی که ویژگی حکومت آمریکا هستند، مثل تکه‌تکه‌گی قدرت و غیبت نسبی دیسیپلین حزبی، محتمل است که برای تأثیر ایده‌ها بر سیاست‌گذاری مانع ایجاد کنند.^۳ با این حال، ما ادعا می‌کنیم که توجه ویژه به ایده‌های کنشگران سیاسی برای تبیین اینکه آنها چگونه و چه زمان از تغییر حمایت می‌کنند و به‌طور خاص‌تر، کدام راهبردها و کدام نوع از تغییرات مورد تأیید آن‌هاست، ضروری است. به‌طور کلی، تغییر از خلال ایده‌ها و فرایندهای ساخت‌دهنده آنها و شیوه‌ای که این عوامل با میراث‌های سیاست‌گذاری، تملک موضوع، و شرایط انتخاباتی و اقتصادی در حال تغییر کنش متقابل دارد حمایت می‌شود که اثرشان بر تحول سیاست‌گذاری عمدتاً از خلال شیوه‌ای است که کنشگران آن‌ها را معنا می‌کنند. چهارچوب ترکیبی ما با در نظر گرفتن احتمال رویدادهای پیش‌بینی نشده، وجود روابط قدرت نامتقارن را که با نهادهای موجود و میراث‌های سیاست‌گذاری^۴ ساخت پیدا کرده است به رسمیت می‌شناسد. روابطی که همچنین با ایده‌ها و طبقه‌بندی‌های فرهنگی مرتبط با

۱. در باب این نکته، بنگرید به:

Campbell, *Institutional Change and Globalization*; Padamsee, "Culture in Connection: Re-Contextualizing Ideational Processes in the Analysis of Policy Development."

2. Parsons, *How to Map Arguments in Political Science*.

3. James I. Walsh, "When Do Ideas Matter? Explaining the Successes and Failures of Thatcherite Ideas," *Comparative Political Studies* 33, no. 4 (2000): 483–516.

4. Skocpol, *Protecting Soldiers and Mothers: The Political Origins of Social Policy in the United States*.

طبقه، جنسیت، و نژاد که در میراث‌های نهادی موجود در مرکز برنامه‌های رفاهی آمریکا مثل تمایز بین فقیر «لایق» و فقیر «نالایق» بازتاب یافته ساخت پیدا کرده است.¹ همان‌گونه که تعدادی از بهترین ادبیات در باب جنسیت و نژاد به آن اشارت دارند،² این دو عامل که حاصل برساخت تاریخی و اجتماعی هستند، جزء ایده‌ای قدرتمندی دارند که تحلیل ما آن را مستقیماً، به‌ویژه در بحث از مباحثات مربوط به رفاه که عمیقاً آمیخته با نژاد و جنسیت هستند، در نظر گرفته است.³ به‌طور کلی، در سراسر این کتاب ما هم به ایده‌های سیاستی کنشگران و هم به چارچوب‌های نهادی که می‌تواند آنها را توانمند کند یا می‌تواند موانعی را برای اجرای چنین ایده‌هایی در یک زمینه خاص حزبی ایجاد کند، توجه زیادی داریم.

با در نظر داشتن این نکات کلی، اکنون می‌توانیم دسته‌ای از گزاره‌های تحلیلی را صورت‌بندی کنیم که باید به روشن‌شدن رابطه بین عواملی که در مرکز چارچوب ترکیبی ما برای مطالعه‌ی تغییر سیاست‌گذاری قرار دارند کمک کند. اول، عوامل نهادی، به‌ویژه قواعد سیاسی رسمی و میراث‌های سیاست‌گذاری موجود، تنگناها و فرصت‌هایی برای کنشگران سیاست‌گذاری ایجاد می‌کنند. دوم، علاوه بر بازنگری تقنینی جامع، فرم‌های رشدیابنده تغییر سیاست‌گذاری - یعنی تبدیل، لایه‌گذاری، و انحراف سیاست‌گذاری - می‌توانند خارج از رخدادهایی که مشهور به «تقاطع‌های حساس» هستند، تغییر خارج از مسیر پدید بیاورند. سوم، عوامل نهادی به‌تنهایی نمی‌توانند انتخاب‌های راهبردی کنشگران درگیر در نبردهای سیاسی بر سر تغییر سیاست‌گذاری را متعین کنند. چهارم، در کنار نهادها، فرایندهای ایده‌ای مستقیماً انتخاب‌های کنشگران را تحت تأثیر قرار می‌دهند. یعنی نمی‌توان فرایند سیاست‌گذاری و فرم‌های خاص تغییر سیاست‌گذاری مثل تبدیل، لایه‌گذاری، و انحراف سیاست‌گذاری را بدون توجه دقیق به ایده‌هایی که محرک کنشگران سیاست‌گذاری حین طرح‌ریزی گفتمان سیاسی‌شان هستند، به‌نجوی کارا بررسی کرد. پنجم، اثرات متلک موضوع می‌توانند کارایی

1. Nancy Fraser and Linda Gordon, "Dependency' Demystified: Inscriptions of Power in a Keyword of the Welfare State," *Social Politics* 1, no. 1 (1994): 4-31; B. Steensland, "Cultural Categories and the American Welfare State: The Case of Guaranteed Income Policy," *American Journal of Sociology* 111, no. 5 (2006): 1273-1326.

2. Erik Bleich, "Integrating Ideas into Policy-Making Analysis: Frames and Race Policies in Britain and France," *Comparative Political Studies* 35, no. 9 (2002): 1054-76; Janson, "Paradigms and Political Discourse: Protective Legislation in France and the United States before 1914"; Lieberman, "Ideas, Institutions, and Political Order: Explaining Political Change"; Ann Shola Orloff and Bruno Palier, eds., "Special Issue on Culture, Ideas and Discourse in the Emergence of New Gendered Welfare States," *Social Politics* 16, no. 4 (2009): 405-581.

3. Ann Shola Orloff, "Explaining US Welfare Reform: Power, Gender, Race and the US Policy Legacy," *Critical Social Policy* 22 (2002): 97-119; Sanford F. Schram, Joe Soss, and Richard C. Fording, eds., *Race and the Politics of Welfare Reform* (Ann Arbor: University of Michigan Press, 2003).

سیاسی کمپین‌ها و ساخت‌های ایدئولوژیک را که در مرکز رخدادهای سیاست‌گذاری هستند تقویت یا تضعیف کنند. در مجموع، این کنش متقابل بین ویژگی‌های نهادها (برنامه‌ها)ی سیاسی و سیاستی، تعهدات ایده‌ای کنشگران سیاست‌گذاری، و رابطه‌ی حزبی آنها با موضوعات در زمینه‌ای محسوساً سیاسی و انتخاباتی است که نه تنها تبیین می‌کند که چرا تغییر سیاست‌گذاری خارج از مسیر می‌تواند رخ بدهد (یا ندهد)؛ بلکه اینکه چه فرم خاصی (ناگهانی یا رشدیابنده) را ممکن است که در یک لحظه‌ی زمانی به‌خود بگیرد. همان‌گونه که اغلب در سیاست اتفاق می‌افتد، تصادف تاریخی و زمان‌بندی حیاتی هستند؛^۱ چراکه این رابطه در حال تغییر بین عوامل علیّی ما (ایده‌ها، نهادها، و تملک موضوع) در طول زمان است که خروجی‌های سیاست‌گذاری و الگوهای تغییر سیاست‌گذاری را تبیین می‌کند. به دلیل خصوصیات تاریخی تحلیل ما چارچوبی که اینجا بسط داده شده است مربوط به انجام «پیش‌بینی‌ها»ی سفت و سخت در مورد رفتار آینده نیست؛ بلکه در مورد مشخص کردن عوامل علیّی اصلی و شیوه‌ای است که آنها در طول زمان با یکدیگر کنش متقابل دارند تا فرم‌های خاص تغییر سیاست‌گذاری را به وجود آورند. از این منظر، چارچوب ما احتمالاً به متخصصان برای تحلیل موارد دیگر در جهان تغییر سیاست‌گذاری و ورای آن کمک می‌کند.

اگرچه چارچوب ما در مورد پیش‌بینی آینده نیست، می‌تواند به پیش‌بینی اینکه کنشگران تحت شرایط خاص ایدئولوژیک، نهادی، و حزبی چگونه ممکن است رفتار کنند، کمک کند. برای نمونه، چارچوب ما و تحلیل تجربی‌ای که در پی می‌آید حکایت از این دارند که ورای وجود موانع نهادی ملموس در راه اصلاح جامع، کنشگران ممکن است زمانی که تعهد ایدئولوژیک قدرتمندی علیه میراث‌های سیاست‌گذاری موجود دارند، دست به حمایت از فرم‌های رشدیابنده تغییر سیاست‌گذاری بزنند. از آن‌رو که این تعهد نمی‌تواند به صرف «منافع مادی» تقلیل داده شود، چارچوب ما متخصصان را وادار به توجه دقیق به ایده‌های کنشگران برای فهم اهداف و راهبردهایی که آن‌ها در زمینه‌ای محسوساً نهادی و حزبی پی می‌گیرند می‌کند. از این منظر، عمدتاً محرک‌های ایدئولوژیک کنشگران تغییر سیاسی را هدایت می‌کنند، حتی زمانی که این تغییرات فرمی رشدیابنده به خود می‌گیرند. به‌علاوه، درحالی که حضور میراث‌های سیاست‌گذاری و موانع نهادی قدرتمند ممکن است تبیین کند که چرا آنها پذیرای راهبردی رشدیابنده مثل لایه‌گذاری می‌شوند، این ایده‌ها و دریافت‌های آنها است که محرک آنها است برای اینکه اساساً از تغییر حمایت کنند. به‌عکس، تنها نگاهی دقیق به ایده‌ها و باورهای کنشگران می‌تواند تبیین کند که چرا آنها با تغییر مخالفت و از وضع موجود حمایت می‌کنند. از این منظر، تحلیل ایده‌ای برای تبیین هم ثبات و هم تغییر، چه ناگهانی و چه رشدیابنده، ضروری است. با این حال، همان‌گونه که کتاب ما به آن اشارت دارد، مطالعه ایده‌ها صرفاً در مورد گشتن

1. Pierson, Politics in Time: History, Institutions, and Social Analysis.

به دنبال «چرخش‌های پارادایمی» که نادرند و تنها منبع ایده‌ای برای تغییر سیاست‌گذاری هم به شمار نمی‌آیند، نیست. و رای ثبات‌ظاهری پارادایم‌های سیاست‌گذاری، نبردهای ایدئولوژیک و نهادی بزرگ در جریان هستند. این به‌ویژه در مورد زمینهٔ سیاست آمریکا صادق است؛ جایی که قطبی‌شدن ایدئولوژیک و حزبی کماکان قوی است^۱ و هردم بیشتر نیز می‌شود.^۲ با این حال، با دنبال کردن چارچوب نهادگرایانهٔ ما واضح می‌شود که عوامل نهادی مثل خصوصیات میراث‌های سیاست‌گذاری موجود راهبردهایی را که کنشگران برای پی‌گرفتن برنامهٔ کار ایدئولوژیک و حزبی‌شان به خدمت می‌گیرند تحت تأثیر قرار می‌دهند.

۷. تعریف تغییر سیاست

در این نقطه از بحث لازم است که «متغیر وابسته» مطالعه «تغییر سیاست» را که گاهی اوقات در پژوهش‌های سیاست‌گذاری اجتماعی موجود به‌خوبی تصریح نمی‌شود^۳، تعریف کنیم. درست تعریف نکردن تغییر سیاست می‌تواند منجر به سردرگمی شود؛ همان‌گونه که جیل کواداگنو و دبرا استیریت^۴ در مرورشان از ادبیات آمریکایی اخیر در باب تغییر سیاست‌گذاری رفاه تشخیص داده‌اند. در واقع، هیچ وفاقی بر سر اینکه چه چیزی باید به‌عنوان تغییر سیاست‌گذاری رفاه تشخیص داده‌اند. شود نیست؛ برای نمونه، بسیاری از متخصصان، اصلاح رفاه ۱۹۹۶ را به‌عنوان اصلاحی خارج از مسیر می‌بینند؛ اما ممکن است بر فرم‌هایی از پیوستگی نهادی و ایدئولوژیک بین AFDC و کمک موقت به خانواده‌های نیازمند (TANF)^۵، برنامه‌ای که جایگزین آن شد، تأکید کرد.^۶ در اینجا سردرگمی ناشی از این واقعیت است که تغییر خارج از مسیر گاهی اوقات به‌طور ضمنی به‌عنوان گسست کامل از گذشته فهم می‌شود که اگر در اغلب شرایط غیرممکن نباشد، بی‌نهایت نادر است (به این معنا که تغییر معمولاً ریشه در فرم‌هایی از پیوستگی ایدئولوژیک یا نهادی دارد). در نمونهٔ اصلاح رفاه ۱۹۹۶، درست است که این برنامه کمک‌هزینه‌ای بر اساس بررسی بضاعت برای خانواده‌های تک سرپرست باقی ماند؛ اما دشوار است که بتوان الغای یک برنامهٔ اجتماعی فدرال مهم و حقوقی که عرضه می‌کرد

1. Lakoff, *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think*.
2. Hacker and Pierson, *Off Center: The Republican Revolution and the Erosion of American Democracy*.
3. Jochen Clasen and Nico A. Siegel, "Comparative Welfare State Analysis and the 'Dependent Variable Problem,'" in *Investigating Welfare State Change: The 'Dependent Variable Problem' in Comparative Analysis*, ed. Jochen Clasen and Nico A. Siegel (Cheltenham, UK: Edward Elgar, 2007), 3–12.
4. Quadagno and Street, "Recent Trends in US Social Welfare Policy: Minor Retrenchment or Major Transformation?"
5. *Temporary Assistance to Needy Families*
6. Quadagno and Street, "Recent Trends in US Social Welfare Policy: Minor Retrenchment or Major Transformation?"

را تغییری خرد توصیف کرد. اما اذعان به اینکه برخی گونه‌های پیوستگی در بسیاری از فرم‌های تغییر حاضر هستند به این معنا نیست که ما نباید وجود سطحی از تغییر خارج از مسیر را تأیید کنیم. بگذارید مثال معروف انقلاب فرانسه را در نظر بگیریم. در فرانسه، همان‌گونه که الکسی دو توکویل اظهار داشت، برخی پیوستگی‌ها بین رژیم پیشین و انقلاب از خلال گسترش دولت بوروکراتیک وجود داشت. تأیید اینکه توکویل بیراه نمی‌گوید به این معنا نیست که انقلاب، خودش بی‌اهمیت بود. به این معنا نیز نیست که گذشته از بوروکراسی دولت، تغییرات عمیقی در سایر زمینه‌ها نداشت. با بازگشت به ایالات متحده، ما درمی‌یابیم که اگرچه معامله‌ی جدید برنامه‌های اجتماعی تازه‌ای به وجود آورد و در بسیاری از جوانب تحول دولت رفاه عزیمتی را نسبت به گذشته رقم زد، برنامه‌هایی که پیش از ۱۹۲۹ اجرا شده بودند، تصمیمات سیاستی آینده را به‌ویژه در حوزه‌ی مساعدت‌های اجتماعی تحت تأثیر قرار دادند.^۱ تأیید اینکه فرمی از پیوستگی تا حد زیادی در زندگی انسان غیرقابل اجتناب است نباید متخصصان را به کم‌اهمیت جلوه دادن گستره‌ی بالقوه‌ی تغییری که کنشگران می‌توانند در سیاست و تحول سیاست‌گذاری رقم بزنند سوق دهد.

ورای این نکات کلی، متخصصان باید منظورشان از «تغییر» را پیش از تبیین آن روشن کنند.^۲ در این کتاب ما تغییر سیاست‌گذاری را در وهله‌ی اول در معنای نهادی آن تعریف می‌کنیم، به این معنا که بر اینکه چگونه قواعد و نهادهای سیاست‌گذاری اجتماعی در طول زمان تغییر می‌کنند یا بازتولید می‌شوند تمرکز می‌کنیم. البته اهمیت سیاستی تغییرات نهادی بر چارچوب‌های برنامه‌ای موجود، بسته به تأثیر بر حامیانی که در بافتی از محیط اقتصادی، اجتماعی، و سیاسی کلی‌تر، از اصلاح متأثر می‌شوند، متغیر است؛ برای مثال، ما اعمال محدودیت‌های زمانی رفاهی را به‌عنوان فرمی کلیدی از تغییر سیاست در نظر می‌گیریم؛ چراکه محتمل است که میلیون‌ها دریافت‌کننده عمیقاً از چنین تغییری در قواعد سازمانی متأثر شوند. تغییر در قواعد رفاهی، اعمال محدودیت پنج‌ساله برای دریافت خدمات رفاهی در طول عمر برای بیشتر دریافت‌کنندگان به این معنا بود که از زمانی که TANF جایگزین AFDC شد، بسیاری از خانواده‌های کم‌درآمد برخلاف گذشته دیگر نمی‌توانستند کمک‌هزینه‌های نقدی فدرال را برای مدتی طولانی دریافت کنند. هدف سازمان‌دهی مجدد رفاه

1. Skocpol, *Protecting Soldiers and Mothers: The Political Origins of Social Policy in the United States*.

۲. برای مثال:

Gilberto Capano and Michael Howlett, "Introduction: The Determinants of Policy Change: Advancing the Debate," *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 1–5; Gilberto Capano, "Understanding Policy Change as an Epistemological and Theoretical Problem," *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 7–31; Adrian Kay, "Understanding Policy Change as a Hermeneutic Problem," *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 47–63; Quadagno and Street, "Recent Trends in US Social Welfare Policy: Minor Retrenchment or Major Transformation?"

این بود که این خانواده‌ها را وادار کند که رفتارشان را تغییر دهند. فارغ از اینکه چنین امری اتفاق افتاد یا نه، اصلاح کماکان یعنی اینکه به‌عنوان یک پیامد، وضعیت اجتماعی-اقتصادی آن خانواده‌ها به‌طور معناداری تغییر کرد. به‌طور کلی‌تر، هم‌زمان با اینکه محافظه‌کاران گفتند که اصلاح رفاه ۱۹۹۶ سرگذشت یک موفقیت آشکار بود، چنین چیزی احتمال اینکه تغییر سیاست‌گذاری در ایالات متحده بر آینده سایر مزایای اجتماعی که بر اساس بررسی بضاعت هستند اثر وسیع‌تری بگذارد را بالا برد. بنابراین، محدودیت‌های زمانی که به‌عنوان بخشی از اصلاح رفاه ۱۹۹۶ معرفی شدند، مثالی صریح از تغییر سیاست‌گذاری ناگهانی را نشان می‌دهد. اما ارزیابی اهمیت تغییر رشدیابنده می‌تواند دشوارتر باشد. تغییری کوچک می‌تواند پیامدهای ناخواسته گسترده‌تری داشته باشد، یا فرایندهای عملی‌ساختن ممکن است بدل شوند به چوب‌لای چرخ‌کنش‌های تقنینی که برای به وجود آوردن تغییر طراحی شده‌اند. به‌علاوه، طبق تعریف، تغییر رشدیابنده‌ی دگرگون‌کننده، تغییر را این‌گونه در نظر می‌گیرد که در طول یک دوره طولانی زمانی رخ دهند، امری که موضوع بازه زمانی را که در زیر به آن پرداخته شده است، پیش می‌کشد.

هنگام ارزیابی تغییر باید همچنین نهادهای سیاستی عمومی و خصوصی هر دو و رابطه بین آنها را در نظر بگیریم؛ چراکه تغییرات در مساعدت‌های اجتماعی خصوصی می‌تواند برنامه‌های اجتماعی را مستقیماً تحت تأثیر قرار دهد و به‌عکس.^۱ با متمرکز شدن تنها بر مساعدت‌های عمومی، متخصصان ممکن است «تصویر بزرگ‌تر» را از دست بدهند و یک دورنمای سیاست‌گذاری ایستا را ترسیم کنند؛ دورنمایی که با دگرگونی‌های عمیق روبه‌رو است، حداقل زمانی که نهادهای خصوصی را به‌طور سیستماتیک وارد معادله می‌کنیم؛^۲ برای نمونه، پس از اینکه طرح بهداشت و درمان کلینتون در سال ۱۹۹۴ خاک شد، تغییرات محدودی در سیاست‌گذاری عمومی وجود داشته است. به‌عکس، تغییرات مهمی در توزیع گسترده‌تر بهداشت و درمان که گردش سرمایه و کنش متقابل خدمات‌دهندگان بهداشت و درمان و بیمه‌کنندگان آنها را هدایت می‌کرد وجود داشتند.^۳ در نتیجه، این تغییرات، سیاست‌گذاران را زمانی که چرخش‌های بیشتر در سیاست‌گذاری عمومی را در نظر داشتند، تحت تأثیر قرار داد.

از آن گذشته، ما باید بر پیچیدگی میراث‌های سیاست‌گذاری و جریان‌های متضادی که می‌توانند

1. Béland and Hacker, "Ideas, Private Institutions, and American Welfare State 'Exceptionalism': The Case of Health and Old-Age Insurance in the United States, 1915-1965"; Hacker, *The Divided Welfare State: The Battle over Public and Private Social Benefits in the United States*.

2. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States."

3. Joseph White, "Markets and Medical Care: The United States, 1993-2005," *Milbank Quarterly* 85, no. 3 (2007): 395-448.

هم‌زمان یک برنامه یا حوزه سیاست‌گذاری خاص را به جهات مختلف سوق بدهند و قوف یابیم. مورد اصلاح بهداشت و درمان آمریکا مثالی برای این اظهار نظر است؛ چراکه اصلاحات اخیر هم از پوشش عمومی گسترده برای برخی از گروه‌های جامعه و هم از افزایش تأمین‌کنندگان خصوصی و حساب‌های سپرده‌ی فردی حمایت کرده‌اند. در این کتاب پیچیدگی تغییر سیاست‌گذاری را مورد تأیید قرار می‌دهیم؛ اما همچنین می‌کوشیم تا جریان‌های اخیر را نیز معنادار و جهات اصلی‌ای که تغییر سیاست‌گذاری در هر کدام از حوزه‌های سیاست‌گذاری تحت مطالعه به خود می‌گیرد را ارزیابی کنیم. به علاوه، گرچه ما در درجه اول بر خصوصیات نهادی برای تعریف تغییر تمرکز می‌کنیم، دریافت کشنگران را نیز هنگام ارزیابی سطح تغییر در نظر می‌گیریم.^۱ در نمونه اصلاح رفاه ۱۹۹۶، این واقعیت برای ما اهمیت دارد که اکثریت قریب به اتفاق کشنگران دخیل در اصلاح رفاه باور داشتند که این اصلاح چرخشی عمیق و حتی ریشه‌ای در سیاست‌گذاری مساعدت اجتماعی را نشان می‌دهد. اگرچه کاستن تغییر سیاست به دریافت‌های کشنگران در گیر می‌تواند مسئله‌مند باشد، ما آنچه آنها در مورد نمونه‌های سیاست‌گذاری معین برای گفتن دارند را جدی می‌گیریم.

با کمک گرفتن از بحث پیشین، در کلی‌ترین سطح ما تغییر خارج از مسیر را به‌عنوان تغییری با اهمیت در قواعد و نهادهای سیاست‌گذاری تعریف می‌کنیم که ناگهانی یا تدریجی، جریان و ویژگی‌های مسلط تحولات عمده‌ی سیاست‌گذاری عمومی یا خصوصی را تغییر می‌دهد. این به نقش چارچوب‌های زمانی در تحلیل تغییر سیاست‌گذاری اشاره می‌کند (یعنی این که می‌تواند سال‌ها طول بکشد تا دلالت تغییر سیاست‌گذاری کاملاً شکل بگیرد) که موضوعی مرکزی برای دانشجویان تغییر سیاست‌گذاری است.^۲ اگرچه می‌دانیم که گاهی اوقات زود است که به نتیجه‌گیری‌های قطعی در مورد معنا و اثر بلندمدت تغییرات سیاست‌گذاری معین برسیم، اما ما در مورد خصوصیات تغییراتی که از ابتدای سال‌های کلینتون به بعد در سیاست‌گذاری اجتماعی فدرال رخ داده‌اند، ادعاهایی مطرح می‌کنیم.^۳ در واقع، ما پیشنهاد می‌کنیم که سه نمونه ما متناظر است با سه الگوی متمایز تغییر سیاست‌گذاری که مقایسه ما را به‌ویژه تا آنجا که به تغییر سیاست‌گذاری مربوط است، به‌طور خاصی خردمندانه می‌کند. ما این سه نمونه را در بازنگری به‌عنوان سه حکایت متفاوت در باب خصوصیات تغییر سیاست‌گذاری در دولت رفاه فدرال معاصر می‌فهمیم، حتی اگر آنها را به این دلیل انتخاب

۱. با این همه، از کاستن تغییر سیاست‌گذاری به دریافت‌های کشنگران درگیر، کاری که فیلیپه زیتون در مقاله‌ای اخیر انجام می‌دهد، اجتناب می‌کنیم. انجام این کار فهم فرم‌های نامحسوس تغییری که مستقیماً برای برخی کشنگران قابل مشاهده نیستند را ناممکن می‌کند:

Philippe Zittoun, "Understanding Policy Change as a Discursive Problem," *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 65–82.

2. Campbell, *Institutional Change and Globalization*.

۳. ما می‌خواهیم از جان میلز (John Myles) برای پیشش در مورد این موضوع تشکر کنیم.

کرده باشیم که حوزه‌های سیاست‌گذاری اجتماعی عمده و مناقشه‌برانگیزی را نمایندگی می‌کنند که حداقل بلافاصله پس از سال ۱۹۹۳، به‌طور پایداری به مرکز برنامه کار سیاست‌گذاری فدرال آمده‌اند. اول، به‌خاطر عواملی که پیش‌تر مورد بحث قرار گرفت، اصلاح رفاه ۱۹۹۶ را به‌عنوان یک نقطه عطف نهادی مهم و نمونه تغییر خارج از مسیر - محافظه‌کارانه - از تغییر سیاست در سیاست‌گذاری اجتماعی آمریکا می‌فهمیم. دوم، اصلاح بیمه سلامت ملی در سال ۲۰۰۳ را به‌عنوان فرمی از تغییر سیاست عمده، اما پیچیده و مبهم فهم می‌کنیم که طی آن، هم‌زمان با لایه‌گذاری قیود حامی بازار و حساب‌های سپرده سلامت که با ایده‌های سیاست‌گذارانه‌ی محافظه‌کارانه سازگار بود، گسترشی مهم در برنامه رخ داد. به‌خاطر اینکه قانون مراقبت مقرون به صرفه (ACA)^۱ در سال ۲۰۱۰ تنها برخی از این قیود را تغییر داد، این قانون جدید دموکرات، ایده‌های محافظه‌کارانه‌ای که از اصلاح ۲۰۰۳ در بیمه سلامت ملی حک شده است را برنچیده است. نهایتاً، ما نمونه سال ۲۰۰۵ را به‌عنوان شکست محافظه‌کاران در حمایت از ایده خصوصی‌سازی قلمداد می‌کنیم. به‌عبارت دیگر، نمونه ۲۰۰۵ در مورد سکون است تا تغییر، حداقل تا آنجایی که به برنامه‌های اجتماعی عمومی مربوط می‌شود. با این همه، ما اشاره می‌کنیم که تغییرات در بیمه‌های بازنشستگی خصوصی که پیشینه نهادی و ایدئولوژیک بحث‌های خصوصی‌سازی را تشکیل می‌دهند تحولات حیاتی، اما تدریجی‌ای را پدید می‌آورند که سیستم بازنشستگی آمریکا را از نو شکل داده است.^۲ بنابراین، حوزه بازنشستگی سن بالا با مسیری دوگانه مشخص می‌شود: ثبات تا جایی که به تأمین اجتماعی مربوط می‌شود، و تغییر خارج از مسیر در بازنشستگی‌های شغلی و پس‌انداز شخصی که مستقیماً پای مشوق‌های مالیاتی و مقررات دولتی را به‌میان می‌کشاند.

کتاب ما با استفاده از چارچوب ترکیبی مان برای مقایسه این سه نمونه که در حوزه‌های سیاست‌گذاری متمایزی قرار گرفته‌اند، پرتوی جدیدی بر خصوصیات و منابع سیاسی تغییر سیاست‌گذاری در دولت رفاه فدرال می‌افکند. همچنین، به فهم تحولات بعدی و به‌طور خاص، اثر اصلاح مرتبط با بهداشت و درمان بر بیمه سلامت ملی در سال ۲۰۱۰ کمک می‌کند.

۸. داده‌ها و تحلیل

کتاب ما سه رخداد رفاهی عمده را که سه حوزه سیاست‌گذاری متمایز را تحت تأثیر خود قرار داده‌اند مقایسه می‌کند و پهلوی هم می‌گذارد: اصلاح رفاه ۱۹۹۶، اصلاح بیمه سلامت ملی در سال ۲۰۰۳، و کمپین شکست‌خورده خصوصی‌سازی تأمین اجتماعی در سال ۲۰۰۵. ما تصمیم گرفتیم

1. Affordable Care Act

2. Hacker, "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States."

به جای اینکه بر یک مورد متمرکز شویم، برای اینکه ارزش افزودهٔ چارچوب مان را از این سر به آن سر رخدادهای سیاسی و حوزه‌های سیاست‌گذاری نشان دهیم، این کار را روی سه حوزهٔ سیاست‌گذاری انجام دهیم. به علاوه، اگرچه این نسبتاً رایج است که بهداشت و درمان با حقوق بازنشستگی مقایسه شود^۱، شرکت‌دادن اصلاح رفاه به‌طور خاص صرفاً به دلیل گستردگی اصلاح رفاه ۱۹۹۶ خردمندان است. در واقع، مقایسهٔ سیستماتیک این سه نمونه به ما اجازه می‌دهد که ارزش افزودهٔ چارچوب مان را با پرداختن به مسائل تجربی متفاوت آزمون کنیم. این به این دلیل صادق است که آنچه ما اینجا داریم نمونه‌هایی هستند که از نظر خروجی‌های سیاستی‌شان و منطق‌های سیاسی‌شان متمایز هستند؛ اما در درون یک محیط اصلی عمل می‌کنند (حکومت آمریکا). در رابطه با انتخاب این سه حوزهٔ سیاست‌گذاری، آنها در میان بزرگ‌ترین‌ها و بیش از همه بحث‌شده‌ها در درون دولت رفاه فدرال هستند که به ما این اجازه را می‌دهند تا به‌جای تمرکز واحد بر یک برنامه، در ادبیات عمومی دربارهٔ سیاست‌گذاری اجتماعی آمریکا مشارکت کنیم. با انجام این کار، ما خودمان را در جای بسیار بهتری برای نشان دادن بخردانگی چارچوب مان قرار می‌دهیم. نهایتاً، اگرچه رویکرد ما عمدتاً قیاسی است، چارچوب ترکیبی ما مبتنی بر مشاهدات تجربی‌ای است که ما از خلال تحلیل مبسوط این سه نمونه انجام می‌دهیم که سه الگوی متمایز تغییر سیاست‌گذاری را روشن می‌کند-و ما را برای تبیین آنها به چالش می‌کشد. اگر ما بتوانیم نشان دهیم که در سه نمونه و حوزه‌ی سیاست‌گذاری متفاوت، ایده‌ها برای تبیین تغییر سیاست‌گذاری ناگهانی و رشدیابنده هر دو ضروری هستند، ما می‌توانیم دلایل محکمه‌پسند تجربی قوی‌تری برای آن ارائه کنیم تا اینکه صرفاً بر یک حوزهٔ سیاست‌گذاری و خصوصیات منحصربه‌فرد غیرقابل اجتناب آن تمرکز کنیم. با مقایسهٔ جزئیات سیاست‌های تغییر سیاست‌گذاری در رفاه، بیمهٔ سلامت ملی، و تأمین اجتماعی، ثابت می‌کنیم که چارچوب ما می‌تواند در بیش از یک حوزهٔ سیاست‌گذاری اجتماعی به کار بسته شود.

برای تبیین و مقایسهٔ سه رخدادمان از رویکرد «دنبال کردن روند»^۲ استفاده می‌کنیم که به ما در تشخیص سازوکارهای نهادی و ایده‌ای مربوط، حین بررسی اینکه چگونه این سازوکارها برای ایجاد تغییر در طول زمان با هم کنش متقابل دارند، کمک می‌کند. به‌نحو ملموس‌تری، در سطح تجربی، این کتاب عمدتاً مبتنی بر تحلیل اسناد سیاست‌گذاری، سخنرانی‌های سیاسی، و گزارش‌های رسانه‌ای

۱. برای مثال:

Hacker, *The Divided Welfare State: The Battle over Public and Private Social Benefits in the United States*; Klein, *For All These Rights: Business, Labor, and the Shaping of America's Public-Private Welfare State*.

2. James Mahoney, "Strategies of Causal Assessment in Comparative Historical Analysis," in *Comparative Historical Analysis in the Social Sciences*, ed. James Mahoney and Dietrich Rueschemeyer (New York: Cambridge University Press, 2003), 337-72.

است. این داده‌ها برای مطالعه ایده‌های سیاست‌گذاری و فرایندهای ساخت‌دهنده‌ای که در صف جلوی گفتمان سیاسی قرار دارند، ضروری هستند. برای به چنگ آوردن ایده‌های راهبردی کمتر علنی در مورد موضوعات مناقشه‌برانگیزی مثل بودجه‌ی کسری موازنه^۱ با بیش از سه دوجین سیاست‌گذار و حمایت‌طلب^۲ مصاحبه کردیم. ما با دستیاران نمایندگان کنگره صحبت کردیم، به‌ویژه با آنهایی که با آن دسته از نمایندگان کنگره که حداقل در یکی از سه نمونه سیاست‌گذاری محوری مورد بحث درگیر بودند، کار می‌کردند. این مصاحبه‌ها، از آن رو به‌طور خاص حیاتی هستند که تحلیل راهبردهای سیاسی بیان‌نشده را تغذیه می‌کنند که عنصری مهم، اما بی‌سروصدا از سیاست‌های سیاست‌گذاری اجتماعی را نمایندگی می‌کنند؛ برای نمونه، در رابطه با قانون مدرن‌سازی بیمه سلامت ملی^۳ (MMA) تا ۲۰۰۳، مصاحبه‌ها فرصتی فراهم کرد تا ارزیابی کنیم که محافظه‌کاران کنگره از MMA ۲۰۰۳ تا چه حد حمایت کردند، خواه در نتیجه مصلحت انتخاباتی (یعنی برای اینکه تقاضای عمومی برای کمک‌هزینه دارویی جدید برای سالمندان را ارضا کنند) یا به‌خاطر لایه‌گذاری سیاست‌گذارانه‌ای که اتفاق افتاد (که همان افزایش قابلیت استفاده از حساب‌های پس‌انداز سلامت بود). از آن گذشته، ما با افرادی که در اتاق‌های فکر کار می‌کنند، که شامل مقامات پیشین کاخ سفید نیز می‌شوند، نیز مصاحبه کردیم. ما همچنین با تعدادی از حمایت‌طلبان هر دو سمت شکاف حزبی نیز مصاحبه کردیم. روی هم‌رفته، ما آگاه هستیم که بالذات، چنین مصاحبه‌هایی در کیفیت و ارزش یکسان نبوده و به‌خودی‌خود، شواهد روشنی نیستند. به همین دلیل است که ما بر دیگر انواع شواهد نیز تکیه می‌کنیم، مثل مقالات روزنامه‌ها، سخنرانی‌های سیاسی، اسناد دولتی، و مشارکت‌های دانشگاهی.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

1. Deficit spending
2. Advocate
3. Medicare Modernization Act

- Albrekt Larsen, Christian, and Jørgen Goul Andersen. "How New Economic Ideas Changed the Danish Welfare State: The Case of Neoliberal Ideas and Highly Organized Social Democratic Interests." *Governance* 22, no. 2 (2009): 239–61.
- Aldrich, J. H., and D. W. Rohde. "The Transition to Republican Rule in the House." *Political Science Quarterly* 112, no. 4 (98 1997): 541–67.
- Amenta, Edwin. *Bold Relief: Institutional Politics and the Origins of Modern Social Policy*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1998.
- Atkinson, Michael M. "Lindblom's Lament: Incrementalism and the Persistent Pull of the Status Quo." *Policy and Society* 30, no. 1 (2011): 9–18.
- Baumgartner, Frank R., and Bryan D. Jones. *Agendas and Instability in American Politics*. Chicago: University of Chicago Press, 1993.
- Béland, Daniel. "Ideas and Institutional Change in Social Security." *Social Science Quarterly* 88, no. 1 (2007): 20–38.
- ———. "Ideas and Social Policy: An Institutionalist Perspective." *Social Policy & Administration* 39, no. 1 (2005): 1–18.
- ———. "Policy Change and Health Care Research." *Journal of Health Politics, Policy and Law* 35, no. 4 (2010): 615–41.
- ———. *Social Security: History and Politics from the New Deal to the Privatization Debate*. Rev. ed. Lawrence: University Press of Kansas, 2007.
- ———. *What Is Social Policy? Understanding the Welfare State*. Cambridge: Polity Press, 2010.
- Béland, Daniel, and Robert Henry Cox, eds. *Ideas and Politics in Social Science Research*. New York: Oxford University Press, 2011.
- Béland, Daniel, and Brian Gran, eds. *Public and Private Social Policy: Health and Pensions in a New Era*. Basingstoke, UK: Palgrave Macmillan, 2008.
- Béland, Daniel, and Jacob S. Hacker. "Ideas, Private Institutions, and American Welfare State 'Exceptionalism': The Case of Health and Old-Age Insurance in the United States, 1915–1965." *International Journal of Social Welfare* 13, no. 1 (2004): 42–54.
- Béland, Daniel, and Patrik Marier. "The Politics of Protest Avoidance: Labor Mobilization and Social Policy Reform in France." *Mobilization* 11, no. 3 (2006): 297–311.
- Béland, Daniel, and Alex Waddan. "Introduction." In *The Politics of Policy Change: Welfare, Medicare, and Social Security Reform in the United States*, 1–23. American Governance and Public Policy Series. Washington, DC: Georgetown University Press, 2012.
- ———. "The Politics of Social Policy Change: Lessons of the Clinton and Bush Presidencies."

Policy & Politics 38, no. 2 (2010): 217–33.

- Bélanger, Éric. "Issue Ownership by Canadian Political Parties 1953–2001." *Canadian Journal of Political Sciences* 36, no. 3 (2003): 539–58.
- Berkowitz, Edward D., and Kim McQuaid. *Creating the Welfare State: The Political Economy of Twentieth-Century Reform*. Westport, CT: Praeger, 1980.
- Berman, Sheri. *The Primacy of Politics: Social Democracy and the Ideological Dynamics of the Twentieth Century*. New York: Cambridge University Press, 2006.
- Bhatia, Vandna. "Social Rights, Civil Rights, and Health Reform in Canada." *Governance* 23, no. 1 (2010): 37–58.
- Bhatia, Vandna, and William D. Coleman. "Ideas and Discourse: Reform and Resistance in the Canadian and German Health Systems." *Canadian Journal of Political Sciences* 36, no. 4 (2003): 715–39.
- Bleich, Erik. "Integrating Ideas into Policy-Making Analysis: Frames and Race Policies in Britain and France." *Comparative Political Studies* 35, no. 9 (2002): 1054–76.
- Blyth, Mark. *Great Transformations: Economic Ideas and Institutional Change in the Twentieth Century*. Cambridge: Cambridge University Press, 2002.
- Bonoli, Giuliano. *The Politics of Pension Reform: Institutions and Policy Change in Western Europe*. Cambridge: Cambridge University Press, 2000.
- Brooks, Clem, and Jeff Manza. *Why Welfare States Persist: The Importance of Public Opinion in Democracies*. Chicago: University of Chicago Press, 2007.
- Brown, Lawrence D. "Pedestrian Paths: Why Path-Dependence Theory Leaves Health Policy Analysis Lost in Space." *Journal of Health Politics, Policy and Law* 35, no. 4 (2010): 643–61.
- Brown, Lawrence D., Michael S. Sparer, Lorraine Frisina, and Mirella Cacace. "Beyond Path Dependency: Explaining Health Care System Change." *Journal of Health Politics, Policy, and Law* 35, no. 4 Special Issue (2010): 449–688.
- Campbell, Andrea Louise. *How Policies Make Citizens: Senior Political Activism and the American Welfare State*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2003.
- Campbell, John L. "Institutional Analysis and the Role of Ideas in Political Economy." *Theory and Society* 27 (1998): 377–409.
- ———. *Institutional Change and Globalization*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2004.
- Capano, Giliberto. "Understanding Policy Change as an Epistemological and Theoretical Problem." *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 7–31.
- Capano, Giliberto, and Michael Howlett. "Introduction: The Determinants of Policy Change: Advancing the Debate." *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 1–5.
- Carstensen, Martin B. "Paradigm Man vs. the Bricoleur: Bricolage as an Alternative Vision of Agency in Ideational Change." *European Political Science Review* 3, no. 1 (2011): 147–67.
- Clasen, Jochen, and Nico A. Siegel. "Comparative Welfare State Analysis and the

- 'Dependent Variable Problem.'" In *Investigating Welfare State Change: The 'Dependent Variable Problem' in Comparative Analysis*, edited by Jochen Clasen and Nico A. Siegel, 3–12. Cheltenham, UK: Edward Elgar, 2007.
- Clemens, Elisabeth S., and James M. Cook. "Politics and Institutionalism: Explaining Durability and Change." *Annual Review of Sociology* 25 (1999): 441–66.
 - Cox, Robert Henry. "The Social Construction of an Imperative: Why Welfare Reform Happened in Denmark and the Netherlands but Not in Germany." *World Politics* 53 (2001): 463–98.
 - Damore, David F. "The Dynamics of Issue Ownership in Presidential Campaigns." *Political Research Quarterly* 57, no. 3 (2004): 391–97.
 - Dobbin, Frank. *Forging Industrial Policy: The United States, Britain, and France in the Railway Age*. Cambridge: Cambridge University Press, 1994.
 - Egan, Patrick. "Issue Ownership and Representation." Berkeley, CA: Institute of Governmental Studies, UC Berkeley, 2006.
 - Fischer, Frank. *Reframing Public Policy: Discursive Politics and Deliberative Practices*. Oxford: Oxford University Press, 2003.
 - Fleisher, R., and J. R. Bond. "The Shrinking Middle in the US Congress." *British Journal of Political Science* 34, no. 3 (2004): 429–51.
 - Fraser, Nancy, and Linda Gordon. "'Dependency' Demystified: Inscriptions of Power in a Keyword of the Welfare State." *Social Politics* 1, no. 1 (1994): 4–31.
 - Freedman, Michael. *Ideology: A Very Short Introduction*. Oxford: Oxford University Press, 2003.
 - Genieys, William, and Mark Smyrl, eds. *Elites, Ideas, and the Evolution of Public Policy*. Basingstoke, UK: Palgrave, 2008.
 - Gilbert, Nill. *Transformation of the Welfare State: The Silent Surrender of Public Responsibility*. New York: Oxford University Press, 2002.
 - Gilbert, Nill, and Barbara Gilbert. *The Enabling State: Modern Welfare Capitalism in America*. New York: Oxford University Press, 1989.
 - Gofas, Andreas, and Colin Hay, eds. *The Role of Ideas in Political Analysis: A Portrait of Contemporary Debates*. London: Routledge, 2010.
 - Goldstein, Judith, and Robert O. Keohane, eds. "Ideas and Foreign Policy: An Analytical Framework." In *Ideas and Foreign Policy: Beliefs, Institutions, and Political Change*, 3–30. Ithaca, NY: Cornell University Press, 1993.
 - Gottschalk, Marie. *The Shadow Welfare State: Labor, Business, and the Politics of Health Care in the United States*. Ithaca, NY: Cornell University Press, 2000.
 - Hacker, Jacob S. "Privatizing Risk without Privatizing the Welfare State: The Hidden Politics of Welfare State Retrenchment in the United States." *American Political Science Review* 98 (2004): 243–60.

- ———. *The Divided Welfare State: The Battle over Public and Private Social Benefits in the United States*. New York: Cambridge University Press, 2002.
- ———. "The Historical Logic of National Health Insurance: Structure and Sequence in the Development of British, Canadian, and US Medical Policy." *Studies in American Political Development* 12 (1998): 57–130.
- ———. *The Road to Nowhere: The Genesis of President Clinton's Plan for Health Security*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1997.
- Hacker, Jacob S., and Paul Pierson. *Off Center: The Republican Revolution and the Erosion of American Democracy*. New Haven, CT: Yale University Press, 2005.
- ———. *Winner-Take-All Politics. How Washington Made the Rich Richer—And Turned Its Back on the Middle Class*. New York: Simon & Schuster, 2010.
- Hall, Peter A. "Policy Paradigms, Social Learning and the State: The Case of Economic Policymaking in Britain." *Comparative Politics* 25, no. 3 (1993): 275–96.
- Hall, Peter A., and Rosemary C. R. Taylor. "Political Science and the Three Institutionalisms." *Political Studies* 44, no. 5 (1996): 936–57.
- Hattam, Victoria. *Labor Visions and State Power: The Origins of Business Unionism in the United States*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1993.
- Hay, Colin. "Ideas and the Construction of Interests." In *Ideas and Politics in Social Science Research*, edited by Daniel Béland and Robert Henry Cox, 65–82. New York: Oxford University Press, 2011.
- Hay, Colin, and Daniel Wincott. "Structure, Agency and Historical Institutionalism." *Political Studies* 46, no. 5 (1998): 951–57.
- Hayes, M. T. *The Limits of Policy Change: Incrementalism, World View and the Rule of Law*. Washington, DC: Georgetown University Press, 2001.
- Heclo, Hugh. *Modern Social Politics in Britain and Sweden: From Relief to Income Maintenance*. New Haven, CT: Yale University Press, 1974.
- Hinrichs, Karl, and Olli Kangas. "When Is a Change Big Enough to Be a System Shift? Small System-Shifting Changes in German and Finnish Pension Policies." *Social Policy & Administration* 37, no. 6 (2003): 573–91.
- Howard, Christopher. *The Hidden Welfare State: Tax Expenditures and Social Policy in the United States*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1997.
- ———. *The Welfare State Nobody Knows: Debunking Myths about US Social Policy*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2006.
- Howard, Christopher, and Edward D. Berkowitz. "Extensive but Not Inclusive: Health Care and Pensions in the United States." In *Public and Private Social Policy: Health and Pension Policies in a New Era*, edited by Daniel Béland and Brian Gran. Basingstoke, UK: Palgrave Macmillan, 2008.
- Huber, Evelyne, and John D. Stephens. *Development and Crisis of the Welfare State: Parties*

- and Policies in Global Markets*. Chicago: University of Chicago Press, 2001.
- Immergut, Ellen M. "The Theoretical Core of the New Institutionalism." *Politics and Society* 26 (1998): 5–34.
 - Jacobs, Alan M. "How Do Ideas Matter? Mental Models and Attention in German Pension Politics." *Comparative Political Studies* 42, no. 2 (2009): 252–79.
 - Janson, Jane. "Paradigms and Political Discourse: Protective Legislation in France and the United States before 1914." *Canadian Journal of Political Sciences* 22 (1989): 235–58.
 - Kay, Adrian. "A Critique of the Use of Path Dependency in Policy Studies." *Public Administration* 8, no. 3 (2005): 553–71.
 - ———. "Tense Layering and Synthetic Policy Paradigms: The Politics of Health Insurance in Australia." *Australian Journal of Political Science* 42, no. 4 (2007): 579–91.
 - ———. "Understanding Policy Change as a Hermeneutic Problem." *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 47–63.
 - King, Desmond, and Randall Hansen. "Experts at Work: State Autonomy, Social Learning and Eugenic Sterilization in 1930s Britain." *British Journal of Political Science* 20 (1999): 77–107.
 - Kingdon, John W. *Agendas, Alternatives, and Public Policies*. 2nd ed. New York: HarperCollins, 1995.
 - Klein, Jennifer. *For All These Rights: Business, Labor, and the Shaping of America's Public-Private Welfare State*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2003.
 - Lakoff, George. *Moral Politics: How Liberals and Conservatives Think*. Chicago: University of Chicago Press, 2002.
 - Lecours, André, ed. *New Institutionalism: Theory and Analysis*. Toronto: University of Toronto Press, 2005.
 - Lieberman, Robert C. "Ideas, Institutions, and Political Order: Explaining Political Change." *American Political Science Review* 96, no. 4 (2002): 697–712.
 - Lindblom, Charles. "The Science of Muddling Through." *Public Administrative Review* 19, no. Spring (1959): 74–88.
 - Mahoney, James. "Strategies of Causal Assessment in Comparative Historical Analysis." In *Comparative Historical Analysis in the Social Sciences*, edited by James Mahoney and Dietrich Rueschemeyer, 337–72. New York: Cambridge University Press, 2003.
 - Mahoney, James, and Kathleen Thelen, eds. "Theory of Gradual Institutional Change." In *Explaining Institutional Change: Ambiguity, Agency, and Power*, 1–37. New York: Cambridge University Press, 2009.
 - Maioni, Antonia. *Parting at the Crossroads: The Emergence of Health Insurance in the United States and Canada*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1998.
 - Marier, Patrik. *Pension Politics: Consensus and Social Conflict in Ageing Societies*. London: Routledge, 2008.

- Mayhew, David R. *Congress: The Electoral Connection*. New Haven, CT: Yale University Press, 1974.
- Mehta, Jal. "The Varied Roles of Ideas in Politics: From 'Whether' to 'How.'" In *Ideas and Politics in Social Science Research*, edited by Daniel Béland and Robert Henry Cox, 23–46. New York: Oxford University Press, 2011.
- Merrien, François-Xavier. *L'État-Providence*. Paris: Presses Universitaires de France, 1997.
- ———. "The World Bank's New Social Policies: Pensions." *International Social Science Journal* 53 (2001): 537–50.
- Murray, Charles. *Losing Ground: American Social Policy, 1950–1980*. New York: Free Press, 1984.
- Myles, John, and Jill Quadagno. "Political Theories of the Welfare State." *Social Service Review* 76, no. 1 (2002): 34–57.
- Orloff, Ann Shola. "Explaining US Welfare Reform: Power, Gender, Race and the US Policy Legacy." *Critical Social Policy* 22 (2002): 97–119.
- ———. *The Politics of Pensions: A Comparative Analysis of Canada, Great Britain and the United States, 1880–1940*. Madison: University of Wisconsin Press, 1993.
- Orloff, Ann Shola, and Bruno Palier, eds. "Special Issue on Culture, Ideas and Discourse in the Emergence of New Gendered Welfare States." *Social Politics* 16, no. 4 (2009): 405–581.
- Orren, Karen, and Stephen Skowronek. *The Search for American Political Development*. Cambridge: Cambridge University Press, 2004.
- Padamsee, Tasleem. "Culture in Connection: Re-Contextualizing Ideational Processes in the Analysis of Policy Development." *Social Politics* 16, no. 4 (2009): 413–45.
- Pal, Leslie, and Kent R. Weaver. *The Government Taketh Away: The Politics of Pain in the United States and Canada*. Washington, DC: Georgetown University Press, 2003.
- Palier, Bruno. "Ambiguous Agreements, Cumulative Change: French Social Policy in the 1990s." In *Beyond Continuity: Institutional Change in Advanced Political Economies*, edited by Wolfgang Streeck and Kathleen Thelen, 127–44. New York: Oxford University Press, 2005.
- ———. *Gouverner La Sécurité Sociale*. Paris: Presses Universitaires de France, 2002.
- Parsons, Craig. *How to Map Arguments in Political Science*. Oxford: Oxford University Press, 2007.
- ———. "Showing Ideas as Causes: The Origins of the European Union." *International Organization* 56, no. 1 (2002): 47–84.
- Peters, Guy B., Jon Pierre, and Desmond S. King. "The Politics of Path Dependence: Political Conflict in Historical Institutionalism." *Journal of Politics* 67, no. 4 (2005): 1275–1300.
- Petrocik, John R. "Issue Ownership in Presidential Elections, with a 1980 Case Study." *American Journal of Political Science* 40, no. 3 (1996): 825–50.

- Pierson, Paul. "Coping with Permanent Austerity." In *The New Politics of the Welfare State*, edited by Paul Pierson, 410–56. Oxford: Oxford University Press, 2001.
- ———. *Dismantling the Welfare State? Reagan, Thatcher, and the Politics of Retrenchment*. New York: Cambridge University Press, 1994.
- ———. "Increasing Returns, Path Dependence, and the Study of Politics." *American Political Science Review* 94, no. 2 (2000): 251–67.
- ———. *Politics in Time: History, Institutions, and Social Analysis*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2004.
- ———. "The New Politics of the Welfare State." *World Politics* 48, no. 1 (1996): 143–79.
- Quadagno, Jill. *The Transformation of Old Age Security: Class and Politics in the American Welfare State*. Chicago: University of Chicago Press, 1988.
- Quadagno, Jill, and Debra Street. "Recent Trends in US Social Welfare Policy: Minor Retrenchment or Major Transformation?" *Research on Aging* 28, no. 3 (2006): 303–16.
- Rochefort, David A., and Roger W. Cobb, eds. *The Politics of Problem Definition: Shaping the Policy Agenda*. Lawrence: University Press of Kansas, 1994.
- Rose, Richard. *Learning Lessons in Comparative Public Policy: A Guide to Analysis*. London: Routledge, 2004.
- Ross, Fiona. "Policy Histories and Partisan Leadership in Presidential Studies: The Case of Social Security." In *The Polarized Presidency of George W. Bush*, edited by George C. Edwards III and Desmond S. King, 419–46. Oxford: Oxford University Press, 2007.
- Sabatier, Paul A. "An Advocacy Coalition Framework of Policy Change and the Role of Policy-Oriented Learning Therein." *Policy Sciences* 21 (1988): 129–68.
- Schickler, Eric. *Disjointed Pluralism: Institutional Innovation and the Development of the US Congress*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 2001.
- Schmidt, Vivien A. "Does Discourse Matter in the Politics of Welfare State Adjustment?" *Comparative Political Studies* 35, no. 2 (2002): 168–93.
- ———. "Reconciling Ideas and Institutions through Discursive Institutionalism." In *Ideas and Politics in Social Science Research*, edited by Daniel Béland and Robert Henry Cox, 47–64. New York: Oxford University Press, 2011.
- Schön, Donald A., and Martin Rein. *Frame Reflection: Toward the Resolution of Intractable Policy Controversies*. New York: Basic Books, 1994.
- Schram, Sanford F., Joe Soss, and Richard C. Fording, eds. *Race and the Politics of Welfare Reform*. Ann Arbor: University of Michigan Press, 2003.
- Shafer, Byron E., and William Claggett. *The Two Majorities: The Issue Context of Modern American Politics*. Baltimore: Johns Hopkins University Press, 1995.
- Sinclair, Barbara. *Party Wars: Polarization and the Politics of National Policy Making*. Norman: Oklahoma University Press, 2006.

- Skocpol, Theda. *Protecting Soldiers and Mothers: The Political Origins of Social Policy in the United States*. Cambridge, MA: The Belknap Press of the Harvard University Press, 1992.
- Skogstad, Grace, ed. *Policy Paradigms, Transnationalism and Domestic Politics*. Toronto: University of Toronto Press, 2011.
- Somers, Margaret, and Fred Block. "From Poverty to Perversity: Ideas, Markets, and Institutions over 200 Years of Welfare Debate." *American Sociological Review* 70, no. 2 (2005): 260–87.
- Steensland, B. "Cultural Categories and the American Welfare State: The Case of Guaranteed Income Policy." *American Journal of Sociology* 111, no. 5 (2006): 1273–1326.
- Steinmo, Sven. *The Evolution of Modern States: Sweden, Japan, and the United States*. New York: Cambridge University Press, 2010.
- Steinmo, Sven, Kathleen Thelen, and Frank Longstreth, eds. *Structuring Politics: Historical Institutionalism in Comparative Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press, 1992.
- Steinmo, Sven, and John Watts. "It's the Institutions, Stupid! Why the United States Can't Pass Comprehensive National Health Insurance." *Journal of Health Politics, Policy and Law* 20, no. 2 (1995): 329–72.
- Stevens, Beth. "Blurring the Boundaries: How the Federal Government Has Influenced Welfare Benefits in the Private Sector." In *The Politics of Social Policy in the United States*, edited by Margaret Weir, Ann Shola Orloff, and Theda Skocpol, 123–48. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1988.
- Stone, Deborah. *Policy Paradox: The Art of Political Decision Making*. New York: W. W. Norton, 1997.
- Streeck, Wolfgang, and Kathleen Thelen, eds. *Beyond Continuity: Institutional Change in Advanced Political Economies*. Oxford: Oxford University Press, 2005.
- Stryker, Robin, and Pamela Wald. "Redefining Compassion to Reform Welfare: How Supporters of 1990s US Federal Welfare Reform Aimed for the Moral High Ground." *Social Politics* 16, no. 4 (2009): 519–57.
- Sured, Yves. "The Role of Cognitive and Normative Frames in Policy-Making." *Journal of European Public Policy* 7, no. 4 (2000): 495–512.
- Taylor-Gooby, Peter, ed. *Ideas and Welfare State Reform in Western Europe*. Houndmills, UK: Palgrave, 2005.
- Teles, Steven M. "The Dialectics of Trust: Ideas, Finance, and Pension Privatization in the US and the UK." New York City, 1998.
- Thelen, Kathleen. *How Institutions Evolve: The Political Economy of Skills in Germany, Britain, the United States, and Japan*. Cambridge: Cambridge University Press, 2004.
- Trilling, Richard J. *Party Image and Electoral Behavior*. New York: Wiley, 1976.
- Walsh, James I. "When Do Ideas Matter? Explaining the Successes and Failures of Thatcherite Ideas." *Comparative Political Studies* 33, no. 4 (2000): 483–516.

- Weaver, Kent R. "Paths and Forks or Chutes and Ladders: Negative Feedbacks and Policy Regime Change." *Journal of Public Policy* 30, no. 2 (2010): 137–62.
- ——. "The Politics of Blame Avoidance." *Journal of Public Policy* 6, no. 4 (1986): 371–98.
- Weaver, Kent R., and Bert Rockman, eds. *Do Institutions Matter? Government Capabilities in the US and Abroad*. Washington, DC: Brookings Institution Press, 1993.
- Weir, Margaret. *Politics and Jobs*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1992.
- Weyland, Kurt. "Toward a New Theory of Institutional Change." *World Politics* 60, no. January (2008): 281–314.
- White, Joseph. "Markets and Medical Care: The United States, 1993–2005." *Milbank Quarterly* 85, no. 3 (2007): 395–448.
- Wilsford, David, and Lawrence D. Brown. "Path Dependency: A Dialogue." *Journal of Health Politics, Policy and Law* 35, no. 4 (2010): 681–88.
- Wincott, Daniel. "Ideas, Policy Change and the Welfare State." In *Ideas and Politics in Social Science Research*, edited by Daniel Béland and Robert Henry Cox, 143–66. New York: Oxford University Press, 2011.
- Zittoun, Philippe. "Understanding Policy Change as a Discursive Problem." *Journal of Comparative Policy Analysis* 11, no. 1 (2009): 65–82.

